

1968

Bajtársi Levél

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG
KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

ALAPÍTOTTA: NÉHAI VITÉZ KARSAY JENŐ ALEZREDES

1968. SZEPTEMBER — OKTÓBER — NOVEMBER — DECEMBER

XXI. ÉVFOLYAM 9, 10, 11, 12. SZÁM

A BAJTÁRSI LEVÉL ÉS A MKCSBK KÖZPONT CÍME:
„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS,
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

FROM: „MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS
P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

PRINTED MATTER

A MKCSBK,

A M. KIR. CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

ontariói (kanadai) csoportjai hatósági működési engedéllyel rendelkeznek.

Alakulási évünk: 1949.

A működési engedély (charter) kelte: 1962. szeptember 27.

Az engedélyt kiadta: Province of Ontario, Hon. John Yaremko, minister of citizenship, provincial secretary.

Angol hivatalos megnevezésünk: „Royal Hungarian Gendarmerie Veterans' Benevolent Association”.

Bejegyzés: November 12, 1962. No. 10, Liber 1163, Province of Ontario.

Feladataink:

Anyagilag segíteni rászoruló tagjainkat, azok családját adományokkal, gyűjtéssel, kölcsönnel.

Előadások, ünnepélyek (csendőrnapiak) rendezésével anyagi alapot teremteni, ebből az alapból támogatni a rászoruló öreg, rokkant, munkanélküli bajtársainkat, azok hozzátartozóit, az özvegyeket, árvákat. Munkájuk juttatásában segíteni bajtársainkat.

Ápolni a szolgálati ideálokat s kegyelettel megőrizni emlékét a m. kir. Csendőrség azon volt tagjainak, akik a törvény és a rend szolgálatában és az ország védelmében életüket adták a Hazáért.

A Közösség tagjai 95%-ban a volt m. kir. Csendőrség hivatásos tagjaiból áll 5%-ban pedig a céljainkkal egyetértő csendőrbárát, tartalékos bajtársainkból.

A BAJTÁRSI LEVÉL, a Magyar Királyi Csendőrség Bajtársi Közösségének, mint világszervezetnek központi tájékoztatója. Az MKCSBK alakulási éve: 1948.

A MKCSBK Vezetőség megbízásából szerkeszti és kiadja
vitéz KÖVENDY KÁROLY százados
Minden cikkért, közleményért szerzője felelős.
Előfizetési díj évi \$5.—

Minden levelet, hírt, közleményt és pénzzadományt a
következő címre kérünk:

„MKCSBK” HUNGARIAN VETERANS

P. O. BOX 65, ISLINGTON, ONTARIO, CANADA

Postafiókunkat egyházaink ajánlása után a kanadai postaügyi minisztérium (Ottawa) hivatalosan bejegyezte.

Bajtárs, bízz a MKCSBK Vezetőségében, mely személytelenül önzetlenül intézi világszervezetünk tájékoztató, nyilvántartási és segélyügyi szolgálatát.

Bajtársak Figyelem!

A MKCSBK FELÜGYELŐSÉGÉNEK SZERVEZÉSE

Az emigrációs csendőr körökben mutatkozó jelenlegi áldatlan állapotok szükségessé teszik, hogy a MKCSBK vezetésébe egy új szervezet, a Felügyelőséget beiktassuk.

A MKCSBK Felügyelőség felállításának célja konkrétan az emigrá-

ciós csendőrök erkölcsi színvonalának megtartása a Szolg Szab. I. Rész „Közszellem és egyetértés” fejezete szerint megkívánt szinten, hogy az emigrációban is méltók legyünk a Csendőrség régi híres fegyelmére alapozott jóhírére. További célja az egymástól elkülönült egyes csoportok között az együvé tartozásra való törekvés vágyának felérbeszítése, majd pedig a most fennálló ellentétek megszüntetése és az egyéni törekvéseknek az általános testületi érdekek mögé szorítása, célja végül a MKCSBK vezetősége számára támasztékot adni és ezzel a nyugodt munka lehetőségét biztosítani.

A MKCSBK Felügyelőségének hatáskörébe tartozik:

a) minden elvi ügy a MKCSBK vezetésében.

b) A MKCSBK vezetőség elnöke, ügyvezető elnöke és tagjainak személyével kapcsolatos minden ügy.

Az ügyek intézése a Felügyelőségnél írásban történik.

Minden ügyet a MKCSBK címére kell küldeni. Ez ezeket és a saját kezdeményezésű ügyeket a Felügyelőség tagjai számára megfelelő példányban sokszorosítja és

Feltámadunk!

1-1 példányt közvetlenül a Felügyelőség tagjaihoz juttat. A Felügyelőség tagjai véleményüket a Felügyelőség elnökének késelem nélkül megküldik. Az elnök a beérkezett véleményekhez képest intézkedik.

A Felügyelőséget jelenteg 5 ezredes és 1 alezredes alkotják. Ezek nevét és címét nem hirdetjük ki.

MKCSBK Központ
P. O. Box 65
Islington, Ont. — Canada

★

A MKCSBK vezetősége mély tisztelettel, örömmel és lelkesedés-

sel fogadta Felügyelőségünk megalkakulását!

1964. január 1-én, munkánk megkezdésekor éreztük, hogy vitéz Király Gyula ezredes úr minden nemes elképzelése a „kanadai nyolc”-at illetően nem elégséges, mert a Testület fiatalabb generációjához tartozunk, kik bármennyire is komolyan vesszük feladatainkat, bármennyire is 100%-osan teljesítjük kötelességeinket, még akkor sem „győzzük ranggal”!

Uraim, köszönjük nemes szándékukat!

A Vezetőség tiszteleg!

+

Kihullt a toll...

Kihullt a toll egy lánglelkű magyar, egy vitéz katona, egy nagy-szerű csendőr, egy melegszívű Bajtársunk és Barátunk kezéből. El-némultak a mosolygó, beszédes és imádságos ajkak, ahonnan annyi szép szó, oktatás, figyelmeztetés, biztatás és lelkesítés hangzott el, elsímultak homlokáról a hazafiúi aggodalmak miatt olyan sokszor jelentkezett redők, lehanyatlottak a munkás, szorgos kezek, amelyek fáradságot nem ismerve, egy hosszú életen át, éjjel-nappal dolgoztak Hazánkért, magyarságunk-

ért, Testületünkért, bajtársainkért, amelyek olyan nagy szeretettel csomagolták, kötözgették az öreg, a munkaképtelen és beteg bajtárask szeretetsomagjait, elröppent a lélek, amely olyan nagy szeretettel ölelt körül mindnyájunkat: a szerető és vele együtt dolgozó hitvest és a bajtársakat: hirtelen itt-hagyott bennünket vitéz Karsay Jenő alezredes Bajtársunk és Barátunk, a Bajtársi Levél megalapítója és 17 éven át volt szerkesztője.

A párszavas szomorú h iradás

vitéz Karsay Jenő
alezredes

bénítólag hat annak hosszabb méltatására, hogy mit végzett a mi feledhetetlen Jenő Bajtársunk Testületünk érdekében békében, háborúban és emigrációs életünkben egyaránt. A mellét díszítő vitézségi érmek maguk beszélnek katonai multjáról és a tűzvonalban tanúsított vitéz magatartásáról, békebe- és emigrációs munkásságának bizonyítéka az elismerések és kitüntetések sorozata, de mindenek felett bajtársai és barátai valóban kiérdemelt nagyrabecsülése és soha el nem múló szeretete, amely hazátlanságunkban érte el tetőfokát.

Kedves Jó Jenőnk! Te most elmentél tőlünk, itthagytad hű Élet-

1895. V. 31
1968. V. 2

és Munkatársadat, a Te Drága Lilykédet, aki versenyre kelt Veled a mi Közösségünkért végzett kiváló munkában, de mi a Te lelked megnyugtatására ezután is mellette állunk és Gárdonyi Géza sírkeresztjének felírásával vigasztaljuk őt: Lilykénk! Jenőnek „CSAK A TESTE” nyugszik ott az utrechti temetőben, a lelke fent ragyog a Magyarság Egén és utat mutat minden jószándékú magyarnak arra, hogy miképpen kell önzetlenül, híven, becsülettel és vitézül dolgozni a Hazáért és a magyarságért mindhalálig.

Te, Kedves Jó Jenőnk, nem mentél el örökre, csak előre mentél oda, ahova mi is követni fogunk. Pihenj békében és várjál reánk! Isten Veled! A viszontlátásra!

vitéz Király Gyula ezredes

vitéz Karsay Jenő alezredes
a nyitott koporsóban

A ravatalon

Vitéz Karsay Jenő alezredes feleségével együtt egy belgíumi társas autóbuzskirándulásra indult. 1968. május 2-án délután 4 óra körül az autóbuzsban érte a halál. Kétségbeesett felesége minden élesztgetési kísérlete hiábavalónak bizonyult, szeretett Bajtársunk szívroham következtében szenvedés nélkül 72 éves korában azonnal meghalt. A halál külföldön következett be s időbe telt, míg utrechti csendőr bajtársaink kérelmére a holttestet államköltségen

hozták vissza Hollandiába. Temetése május 8-án volt Utrechtben igen nagy részvét mellett.

A temetési szertartás az Orsteinsingeli lakótömbjük nagytermében kezdődött, ahol a holland lelkigondozó megható beszédben búcsúztatta holland lakótársaitól. Utána Ciria János magyar ref. teológus mondott imát és a gyászmenet elindult a városi temető kápolnájába. A gyászszertartást ugyancsak Ciria János teológus vezegte. Búcsúbeszédében megható szavakkal méltatta az elhunyt harctéri, hazai, végül emigráns érdemeit. Kegyeletes szavakkal búcsúztatta özvegyétől, testvéreitől, honvéd és csendőr bajtársaitól, valamint az ismerősöktől és jóbarátoktól. A kápolnai szertartás a magyar Himnusz eléneklésével végződött.

Holttestét csendőr és honvéd bajtársai vitték a vállukon a sírig, a koporsó előtt Orbán Árpád tanár díszpárnán vitte kitüntetéseit. A koporsót nemzeti zászlóval takarták le, rajta az özvegy, testvérei, a MKCSBK és a honvéd bajtársak koszorúi, a sír körül sokasodtak a barátok, ismerősök virágai és koszorúi.

Az utolsó Istenhozzádot ismét a magyar teológus mondta, majd Ádám Béla honvéd vívótanár százados a honvédsér, Dr. Papp Zoltán százados pedig a csendőrség nevében mondtak elcsukló hangon, megható búcsúbeszédet. A csendőr bajtársak nemzetiszínű szalaggal

Kitüntetéseit Orbán Árpád tanár, tb. csendőr viszi.

átkötött kis csomagban magyar földet helyeztek a szíve mellé, Majd elmondották a Magyar Hírszekegy-et s ezzel végetért a temetési szertartás. Kb. 100 főnyi gyászoló tömeg meghatódva, fájó szívvel távozott.

A németországi csendőr bajtársakat Dr. Kerekes László százados képviselte, a szertartás alatt az Orbán fiúk fényképfelvételeket készíttettek, a búcsúbeszédet hangszalagra vették. A koporsót Dr. Kerekes László, Dr. Papp Zoltán szds-ok, Orbán József törm és Ádám Béla h. szds vitték négy holland hivatásos koporsóvivővel. A temetés után a résztvevő bajtársak és barátok az Orsteinsingeli la-

kótelep éttermében közös ebéden vettek részt.

Elismerésünket és köszönetünket nyilvánítjuk Dr. Papp Zoltán szds és Orbán József törm bajtársainknak, hogy a tragikus haláleset után azonnal az özvegy segítségére siettek és minden lehető megtettek, hogy az özvegy fájdalmát enyhítsék, valamint hogy a hatóságok támogatását az özvegy számára biztosítsák.

Vitéz Karsay Jenő alezredes 15 kitüntetését a MKCSBK múzeuma számára hagyta hátra. Útban vannak Kanada felé a Bajtársi Levél bekötött példányai 1947-től a mai napig, melyeket eddig ő őrzött, a Bajtársi Levélnek 17 éven át ala-

Dr. Papp Zoltán szds
búcsúbeszédét mondja a sírnál

ezúton is segíthessünk. Az özvegy anyagi támogatására pedig a jövőben is kérjük csoportjaink, szövetségünk állandó támogatását.

Pénzadományokat kérjük akár közvetlenül az özvegy címére, akár a MKCSBK kanadai címére, melyeket mi azonnal továbbítunk.

A tragikus hír vétele után a MKCSBK központ azonnal levélben fejezte ki együttérzését az özvegynek, kifejtettük, hogy nagy Halottunkat mi is keserű szívvel gyászoljuk, lélekben mellette vagyunk.

vitész Karsay Jenő alezredes
síremléke az utrceti temetőben

A MKCSBK Központ meghajtja a csendőr anyazászlót vitész Karsay Jenő Alezredes Úr nagy emléke előtt, az emigráns csendőr, a láthatatlan kötelék, könnyes szemmel, lehajtott fejjel tiszteleg!

pító szerkesztője és kiadója volt, a hatalmas munkában mindenkor felesége segítette.

A MKCSBK és a Bajtársi Levélvitész Karsay Jenő Alezredes Bajtársunkat saját halottjának tekinti és sírjára az özvegyvel egyetértésben sírkő felállítását határozta el. Időközben a sírkő elkészült, mely tetemes költséggel járt. Kérjük csoportjainkat és szövetségünket, hogy juttassanak vitész Karsay Jenő alezredes úr sírkövére önkéntesen megajánlott összeget, hogy a nehéz helyzetbe jutott özvegyen

CSENDŐRNAPI BESZÉD

Elhangzott Milwaukee-ben, 1968.
Csendőrnapiján.

A második világháború előtti otthoni naptárakban 1881 óta egy nap szerényen meghúzódott a többi hétköznapi szürkeségében — Február 14.

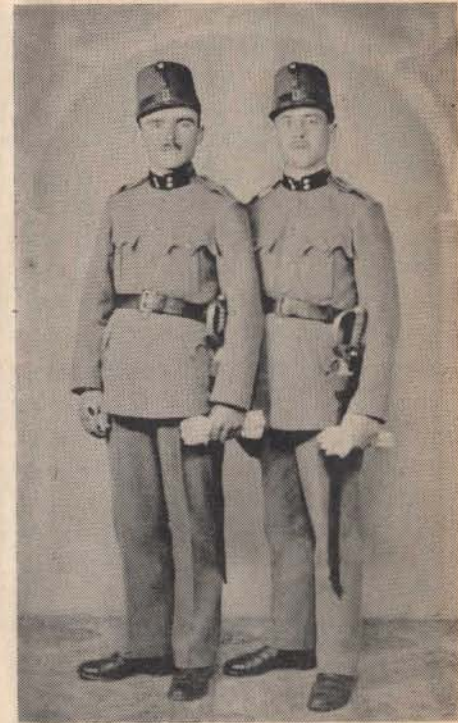
Ez a nap csak nekünk, a m. kir. csendőrség tagjainak volt piros betűs ünnep. Ezen a napon egy pillanatra megállani látszott a közbiztonság gépezete és az egész ország területén a kisebb-nagyobb községektől, az úgynevezett őrsállomáshelyektől az ország fővárosáig a csendőrség emlékezett!

A reggeli órákban vallás felekezetek szerint istentiszteleteken vettünk részt, hogy lerójjuk hálánkat a Mindenható Isten előtt és kérjük segítségét. Utána a külön napra zászlódíszbe öltöztetett lakományokban bajtársi ebédeken vettünk részt és ezek keretében emlékbeszédek hangzottak el Testületünkről és annak szolgálatteljesítésben hősi vagy vagy szolgálatteljesítés miatt mártír halált szenvedett bajtársainkról.

Természetesen kifelé látványosabbak voltak a Csendőrnapiak, olyan városokban, mint Galánta, Ungvár, Szombathely és Nagyvárad, ahol csendőrzászlóaljok állomásoztak, ahol is ezen a napon díszelgések és díszmenetek voltak a rangban legidősebb csendőrelöl-

járó és a meghívott katonai és polgári hatóságok előtt.

De mégis külsőségekben a legimpozánsabb Csendőrnapi az ország szívében, Budapesten, illetve Budán volt, ahol is néhai Kormányzó Urunk testületünket azzal külön is kitüntette, hogy legfelsőbb rendelete szerint minden február

A „próba urak” kimenon,
elegánsak, csinosak, fiatalok...

13-án délben csendőr díszőrség váltotta fel a honvéd udvarlaki őrséget, február 14-én délben csendőr díszőrséget csendőr díszőrség váltott és így február 14-ének mind a 24 órájában kakastoll lengett a budai várban Legfelsőbb Hadurunk udvarlaki őrségén.

A magyar népnek a bizalmát és Államfőnknek ezt a kitüntetését a Csendőrség ki kellett érdemelje. Ez nem jöhetett magától.

Mert azt el kell ismerjük, hogy kezdetben a magyar nép maga óvatoss és talán bizalmatlan is volt

Az államhatalom képviselői szolgálatban

csendőreinkkel szemben, élénken emlékezve még az akkori megszálló hatalom katonai önkényességére, no meg a régi pandur és betyár korszakra, amikor még bizony a közbiztonság igen alacsony nívón volt Hazánkban. De ahogy telt az idő, múltak az évek és amikor a magyar nép látta csendőreinket szolgálatuk teljesítése közben, látta őket éjjel és nappal, esőben, sárban, a nyári kánikulában éppúgy mint télvíz idején, a legcsirkorgóbb hideg éjszakában és mikortapasztalta pártatlanságát, igazságosságát és köztudomásúvá vált megvesztegethetetlenségét, mind jobban és jobban tisztelte és megszerette őket. Megszerette őket, mert ha öröme volt, a csendőr is osztott örömeiben, de ha bajba került, nyugodtan fordulhatott hozzá felvilágosításért, segítségért. A csendőrőrsök kapui mindig, éjjel, mint nappal, mindig nyitva álltak mindenki előtt, akinek akármilyen baja volt, vagy, aki védelemre szorult.

Kérdezhetem, hogy mi volt az oka, minek volt köszönhető, hogy a Csendőrség ezt az eredményaránylag rövid idő alatt elérte.

Feleletem:

1. A csendőrség különleges szervezete,

2. Az önkéntes jelentkezés alapján történő külön szelektálás

3. De nem utolsó sorban a Csendőrség saját nevelési, kiképzési és oktatási rendszere.

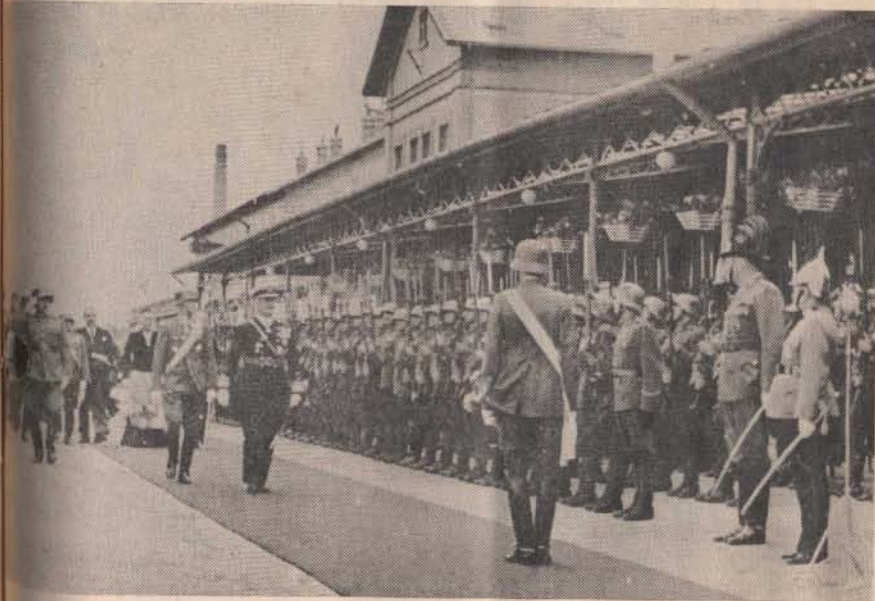
ad. 1. Miben állt a magyar Csendőrség különleges szervezete? Mi volt a magyar királyi Csendőrség?

Erre a kérdésre Szolgálati Utasításunk a következőkben adta meg a választ: A magyar királyi Csendőrség a közbiztonsági szolgálat ellátására rendelt — katonai — szervezett örtestület. Szolgálatunk kettős volt: közbiztonsági és katonai. Ennek megfelelően minden csendőr szolgálatteljesítésének megkezdése előtt két esküt kellett letennie: a csendőr esküt és honvéd esküt.

Alárendeltségünk is kettős volt. Közbiztonsági ügyekben a Belügyminisztérium azzal a kivétellel, hogy még a közbiztonsági szolgálattal is kapcsolatos fegyelmi ügyekben a csendőrök a honvéd törvényszék illetékessége alá tartoztak.

Személyi ügyekben, mint előléptetés, nősülés, áthelyezés stb. a Honvédelmi Minisztérium alá tartoztunk.

ad. 2. A csendőrséghez való felvétel önként jelentkezés útján történt. Alapkövetelmény a fedhetetlen előélet, a honvédségi szolgálat befejezése, kiváló, vagy legalább igen jó minősítés mellett a tisztes rendfokozat elérése. Minden je-

Horthy Miklós 1941 tavaszán a felszabadult Délvidékre érkezik

lentkezőnek felvétele előtt egy különleges **képességi vizsgát** kellett letennie.

ad. 3. A képességi vizsgát sikerrel letett jelentkező ideiglenes minőségben, mint próba csendőr felvételt nyert Testületünkbe és pár hónapra egy örsre nyert beosztást, hogy egyrészt általános képet kapjon a csendőrségi szolgálatról és másrészt, hogy mindjárt kezdetben lássa, milyen követelményei lesznek Testületünknek Tőle. Itt kezdődött már meg a csendőri öntudat tervszerű felépítése, de másrésztől, a legkeményebb, sokszor talán a kiméletlennel határos, de mindig jóakarató fegyelem megkö-

vetelése és ha az szükségesnek látszott, annak kikényszerítése. Ilyenben a csendőrség megalkuvó nem volt. Közel álltunk ahhoz a régi közmondáshoz, hogy vagy megszoksz, vagy megszöksz és ez volt a szándékunk. A fiatal próbacsendőrnek már az első hetekben meg kellett tanulnia és tartania kellett magát ahhoz, ahogy utasításunk a csendőr fogalmát meghatározta és pedig többek között:

A magyar csendőr az államhatalom képviselője, a törvényes rend és belső béke támasza, az ország közbiztonságának és nyugalmanak őre, a nemzet bizalmának letéteményese. Legyen büszke szép hi-

Horthy Miklós és feleségét ünnepélyesen fogadják Szabadkán 1941 tavaszán

vatására, azt ne csak életcélnak, de kitüntetésnek tekintse, hogy oly testületnek a tagja, mely csak erkölcsileg megválogatottakat fogad kebelébe.

A próbacsendőrt párhónapos örsön történő kiképzése után vezényelték az u. n. járőrtársi iskolába és ennek sikeres elvégzése után lett csak **véglegesített csendőr**.

Azt hiszem, a magyar csőségen kívül kevés olyan testület volt, amelyben egy rendfokozat kivételével, minden egyes rendfokozat elnyeréséért, külön tanfolyamokon és vizsgákon kellett keresztül menni. A testületben eltöltött szolgálati idők és rátermettségnek megfelelően minden csőnek a járőrtársi iskola után, járőrvezetői, őrsparancsnokképző és szakaszparancsnoki tanfolyamokon, illetve vizsgákon kellett átesnie. Ez volt az általános csendőr kiképzés, ebbe nem számított bele a szakosításnak megfelelő egyéb, mint pl. nyomozó, híradó, közlekedési kiképzésű tanfolyamok.

Ezen tanfolyamok tantárgyainak tervszerű összeállítása és az azokon megkövetelt eredmény biztosította azt, hogy a m. kir. csendőrség tiszthelyettesi kara szaktudásán kívül — minden vonatkozásban — messze az átlagon felül intelligenciával rendelkezett.

Magamról is állíthatom, hogy annak ellenére, hogy büntető jogból alapvizsgáztam, sőt szigorlatoltam, azt igazán a cső. tiszti tanfolyamon tanultam meg.

A csendőrség szaktudásban elismert volt még a budapesti magasabb igazságügyi körökben is!

Ez az előbbieken ismertetett fokról-fokra kidolgozott különleges oktatás és kiképzés és mindenkor az abszolút fegyelem megkövetelése tette megbecsültté testületünket és építette fel testületi szellemünket.

Néhány év, pár tanfolyam és a volt próbacső, aki az első időben magában talán idegenkedett a fegyelem esetleges kikényszerítésén, **átalakult**. A kikényszerített fegyelem önfegyelmévé változott és ugyanúgy követelte azt meg alárendeltjeitől, mint tőle próbacső, korában őrsparancsnoka.

Ezeknek lett a következménye, hogy néhány évtized és magyar cső. megbecsülése és tekintélye az ország határán is túlnőtt.

Azt hiszem, hogy egy elfogulatlanul gondolkozó magyar előtt sem lehet vitás, hogy a magyar csendőrség Nemzetének és Hazájának szolgálatában állott, ezek jogrendjét és érdekeit védte és a mindenkor a törvényes kormányzat rendelkezéseit hajtotta végre utasításainak és előljáró parancsnokainak rendelkezései, illetve parancsai szerint — **csendőresküjének megfelelően**.

Amikor pedig az ellenséges szovjet haderő az ország területére betört, a honvéd és német csapatokat állandó visszavonulásra kényszerítve, a csendőrsöket működési területükről kiszorította, a

Felsővezetés az őrsök csendőrjeiből századokat, majd zászlóaljokat szervezett és ezek az alakulatok a csendőrség egyéb szervezetszerű karhatalmi egységeivel együtt honvédségi alárendeltségben, honvéd bajtársaikkal együtt harcoltak — **honvédesküjűkhöz híven.**

És igen, mi harcoltunk a végső-kig és hogy vesztesfélként kerülünk ki a második világháborúból is, azt nagyon jól tudjuk, hogy az nem rajtunk és nem honvédbajtársainkon múlt.

Harcoltunk végső-kig a kommunizmus átkos erői ellen, mert előttünk már az 1918 és 19-es gyászos eseményekből is következtetve már akkor világos volt, hogy a világhatalomra törekvő atheizmus-sal szemben vagy győzni, vagy elvérezni lehet, **de azzal nincs coexistencia,** mint abban még ma is oly sokan reménykednek.

Veszteségeink a második világháború alatt igen nagyok — tudomásom szerint 50%-os volt a Csendőrség békelétszámához arányítva. Ezt látszik igazolni az is, hogy itt Milwaukee és környékén élő néhány csendőr család közül, három családnak igen közeli rokonai szenvedtek hősi, vagy mártír halált. Ifj. vitéz Ághy Zoltán a galántai csendőr zászlóalj fiatal hadnagya budapesti harcokban lett hősi halott, Berke Károly tiszthelyettes, az alsólendvai őrs parancsnoka életét a délvidéki partizánok vették el, Szilády Gyula ezredest, a debreceni kerület volt, majd pedig

a Budapesten egyesített csendőr-erők parancsnokát a magyar kommunista kormány végeztette ki.

A kommunisták bosszúja nem ismert határt. Az otthon elfogott bajtársaink százait mondva csinált vádakkal ítélték mártír halálra, és százait hurcolták ki a különböző szibériai kényszermunka táborokba.

Ez még mindig nem volt elég. Ellenünk a nyugatra kiszorult csendőrök ellen is folytatták becsutelen propaganda hadjárataikat és ezek sajnos, legalább is az el- időkben, sikerrel járt nekik. A győzők egy bizonyos csoportja is behódolt nekik, kutató csoportok alakultak ellenünk, csendőrök ellen és bizony annak idején még Nyugat- ról is sok Bajtársunkat vitték haza-mártírimságra.

A Moszkva szolgálatában álló magyarul beszélő, de magyarul nem érző vezetés mindent elkövetett, hogy a m. kir. csendőrséget lebecsmérlésével és az ellene felhozott hamis vádakkal meggyalázza és a kakastoll becsületének még az emlékét is kitörölje a magyar nemzet életéből.

Hogy ez még mindmáig sikerült azoknak, igazolják a Hazánkat később elhagyni kényszerült magyar testvéreink, akik kijelentették, hogy nem egy ízben, a magyar nemzetnek az a kis rétege is, amely a régi rendszerben esetleg a csendőrség ellen foglalt állást, az általuk is másnak képzelt „népi demokrata” elnyomó-

nehéz éveiben az akkori igazságtalanságok láttán — elkeseredésükben fel-felsőhajtottak: „Istenem csak mégegyszer kakastollat látnánk!”

Világossá vált, hogy otthon a csendőrség helyét bitorló, magyarul moszkovita szolgahad, az országunkat és nemzetünket sanyargató zsarnokok rendszerét és saját magát védi a magyar nemzet túlnyomó többsége ellen.

Nincs többé Csendőrnep Magyarországon. Nincs csendőr istentisztelet és nincs Udvarlaki Őrség. Ezt mind megszüntethette az otthoni zsarnokság. **De egyet nem tudott megszüntetni és ez a csendőrestületi szellem, a kakastoll becsületéhez való feltétlen ragaszk-**

dás. Ez gyűjtja most meg a megemlékezés fáklyáit szerte-szét az egész nyugati világban, mindenhol, ahol magyar csendőrök az emigrációban élnek. Úgy érzem, hogy most lélekben együtt vagyunk a vasfüggöny mögötti Bajtársainkkal. És február 14-én lélekben újra együtt vagyunk a mi közös nagy istentiszteletünkön és együtt kérjük a Mindenhatót, hogy vessen már véget az istentelenség és ekkora igazságtalanság uralmának. És lélekben együtt emlékezünk hősi és mártírhalottjainkról, akik életüket áldozták fel értünk, Testületünkért, Hazánkért, jelmondatunk szerint „Híven, Becsülettel, Vitézül”.

vitéz Horváth Árpád szds.

Csendőr díszszázad Szabadkán

A Nagytavaktól a Csendes óceánig...

A transz-kanadai expressz Észak-Ontario 250.000 tava közt száguld és hatalmas körivet véve nyugat felé fordul... Éjfél felé jár az idő, de aludni nem akarok... Megbűvölve ülök hálókocsim fülkéjében és kitekintek a váltakozó fenyőerdők, sötétben csillogó vadvizek tájaira... 17 napos vakációm kezdődött, az írógépem ott-hon pihen, 17 napig nincs hajnalig tartó levelezés, ezerféle gondok elintézése... Óh édes kiérdemelt szabadság, mely Nyugatkanadába röpít! Várnak csendőr-bajtársaim, életemben először látom a nagy kanadai búzatermő síkságokat és a cow-boyokkal teli preairie-t, a kanadai Sziklás hegységet s végül álmaim netovábbját: megpillantom a Csendes óceán hatalmas víztengerét...

Kitenkintek a zakatoló vonatból. Jobbra fent ragyog az északi sarkcsillag! Eszembe jut, hogy az előző években ezt a csillagot balról láttam, az Atlanti óceán felett ma-

gasan járó óriásrepülőgépből. Akkor európai bajtársaimat látogattam sorba! Most pedig Nyugat-Kanada következik...

A csendőr lélek nem ismer időt, évtizedeket. Aki csendőr volt valaha, az ma sem változott. Mintha valamennyien testvéri rokonok lennénk, úgy üdvözljük egymást! Várnak a régi Bajtársak, hogy elvigyem hozzájuk a zöm üzenetét...

Egyik pillanatról a másikra eltűnnek az erdők és tavak. Vona-tunk már Manitoba síkságán fut. Lapos, mint egy biliárdasztal s a sötétben is sárgállik a hatalmas búzatereng...

28 órai száguldás után megáll a vonat Winnipegben. Az állomáson rangidős ezredes Bajtársunk fogad egy fhdgy kíséretében. Katonás jelentkezésekre könny jelenik meg szemében. Az emigráció 23-ik évében járunk s rég nem láttott ilyet. Szállásunkra vonulunk, megered a szó... Minden sorra kerül, a beszélgetés során eltűnnek

A MKCSBK koszorúja Bagoly András alhdgy sírján Edmontonban

évtizedek, tengerek, országhatárok... A régi szolgálat és bennünk, Magyarország örök közbiztonságának szolgálata... Domokos Sándor fhdgy felhevülten beszél Budapest ostromáról, hol szovjet fogásba esett, mely 10 évet rabolt el életéből. Ma viszont boldog, megelégedett kulturember, ki az emberi szabadság országában máris behozta az elveszített évtizedet...

Lejárt 24 óra, az expresszvonat tovább száguld... Másnap délben Alberta síkságán lassít a vonat s eltűnőképpen megáll Edmontonban... A kijáratnál küldöttség fogad. Már messziről megismerem őket: azok csak magyarok, honvédek és csendőrök lehetnek. A vidám üdvözlés, kezetrázás során ők ugyanezt mondják rólam... Két csomag a két kezében, mégis katonás a járása, az csak ő lehet!... Bagoly Nénihez visz a bajtársak

autója, néhai Bagoly András alhdgy özvegyéhez. Három szomszéd házában lakik a Bagoly rokonság: fiúk, leányuk, menyek és unokák, vök sokasága... Itt Bagoly Néni az őrsparancsnok, pattog is a parancsszava, amint előkészíti a túlzásba vitt ünnepi ebédet... Délután felkeressük ura sírját s a nagy Bagoly Család jelenlétében letezem a kegyelet koszorúját a MKCSBK nevében sírjára... Majd egy súlyos beteg csendőr asszonyt látogatunk meg: Csöndör József fő-törm feleségét, ki körül két csinos, egyetemi diplomás leányuk segít, szorgoskodik, hogy könnyítsék édesanyjuk fájdalmait...

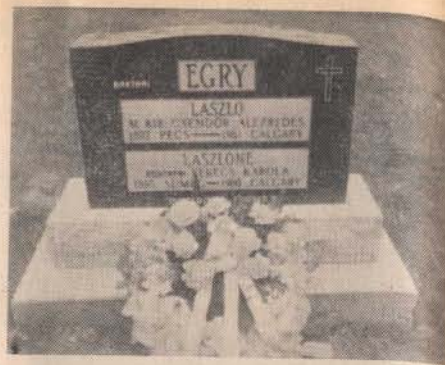
Noel Péter okl. mérnök, tb. csendőr, műegyetemista harcos, az egyetemi rohamzászlóalj hajdani katonája mesél Buda ostromáról, a kitörésről, hol őt sebesülten elfogták a szovjet katonák... Megélnékül a parancsnok: a legendás hős, Nagy Zsombor csendőr száza-

A rangidős csendőrtiszt üdvözli az ügyv. elnököt Calgaryban

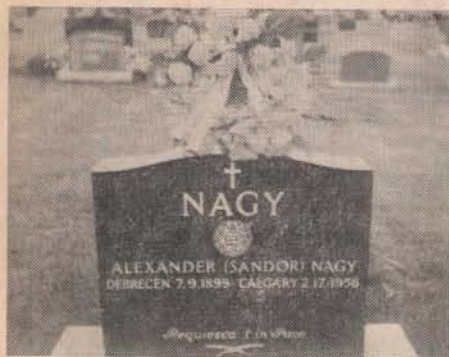
dos hatalmas alakja... Másnap Noel Péter tb. csendőr gépkocsiján rohanunk délre: Calgaryba. Szokatlan nyári hőmérséklet uralkodik a szeptemberi őszben, Péter barátom hűtővize forrásnak indul s lekésünk a calgaryi fogadtatásról... A hat fős fogadóbizottság azonban telefonhívásomra máris összegyülekezik s az első calgaryi vacsora, a rég nem látott Bajtársak közt utólérhetetlen hangulatot eredményez Balogh Tuta fhdgy bajtársunk lakásán, felesége, a kedves csendőr leány, Egry Zsuzsa körében.

Régi kedves bajtársam Szelei József szakv házában lakom. Mint mondja, örökké hálás, hogy 23 évvel ezelőtt sikerült kiszabadítanunk Peterkin angol kapitány segítségével a hadifogolytáborból... Jóskával megtekintjük a rohamütemben fejlődő préri-várost az új 120 méter magas toronyból... Meglátogatom a városháza mérnö-

Egry László alezredes sírja Calgaryban a MKCSBK koszorújával

ki osztályát, hol Jóska barátunk dolgozik... Program program után... Alig győzzük a látogatásokat. A galántai zlj két századparancsnoka körében, a kiváló szellemű és egyik legerősebb MKCSBK csoportunknál igen kedves, bajtársi légkörben telik az idő... Szinte ünnepelnek a Fiúk, de mint mondják, ez kijár a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnökének! Ők hálásak azért a munkáért, melyet a vezetőség a csendőr emigrációért és a csendőr szellem fenntartásáért fáradhatatlanul végez... vitéz Duska László vb. százados, a MHBK vezető helyettese hív vacsorára. A doni áttörés honvéd hőse, az arany vitézségi érmes Duska szds azóta sem változott! Elvisz Calgary egyik középiskolájába, hol az ő szervezésének eredményeként két osztályban folyik magyar nyelvű tanítás. Megható pillanat számomra, látni és hallani a magyar tanárokat, a magyar-

A MKCSBK koszorúja Nagy Sándor főtörm sírján Calgaryban

„Közlekedési járőr” a kanadai Sziklás hegységben

nyelvű oktatást, a diákok tökéletes magyar olvasását és feleleteit! Istenem, igaz ez? Szinte szemeimet döbrsözlöm, látván a legszebb magyar város, Calgary csodákbenő magyar szellemét...

Tiszteletemre a magyar templom termében vacsorát adnak Bajtársaink, ott találkozom Calgary városa magyarságával, a magyar szervezetek vezetőivel... Közel három évtized távlatából ölelem meg régi diákbarátaimat: a Tisza mentéről származó Kovács Marcit és Zöld Gecsót... A MKCSBK anyazszlaja és a Manlicher puska sirt arat!

A calgaryi csoportvezető jelenlétében meglátogatom a temetőket és ismét elhelyezem a kegyelet koszorúját a MKCSBK világszervezete nevében az itt elhunyt Egry László alezredes és Nagy Sándor főtörzsörmester Bajtársaink sírjaiban...

Hajnaltól csörög az óra! Oly ne-

héz felébredni a szinte álomnak tűnő calgaryi környezetben! De mozgás, jön a közlekedési őrsparancsnok: Keresztes Lajos főtörm gépkocsija! Calgaryi szabadságom fénypontja következnek: közlekedési járőr indul a kanadai Sziklás hegységbe. Járőrvezető Keresztes főtörm, járőrtársak Kiss szds és a MKCSBK ügyvezető elnöke. A hatalmas kocsit máris nyugatnak veszi az irányt, a 4.000 méteren felelő csúcsok növekednek... Egy órai hajtás után Lajos barátunk már a hegyek közt repeszt egyre felfelé... Jasper nemzeti parkjában kiszállunk és gyönyörködünk a Viktória gleccser szépségeiben és az alatta elterülő Lujza tó jeges zöldeskék vizében... A parancsnokságot Kiss szds veszi át és 5 mérföld körüli gyalogtúrát végzünk a tó körül a gleccser aljáig... Nem mondom, szép a séta ily festői környezetben, az égigérő sziklák aljában farkasétvágyunk megnövekszik és letelepszünk az or-

Medvék a Sziklás hegységben

szágút mentén egy kis tífózára... Lajos érti a dolgát etéren is, fröcs-csös poharak és nemes itókák kerülnek elő luxuskocsija saroglyájából... Vidáman falatozunk s egyszer csak három medve tűnik elő pánikszerű gyorsasággal előttünk! Kapom a fényképezőgépet és vagy 10 méterről próbálok lekapni őket! A pánik most medvéinket éri, talán azt hívnék, hogy régi géppisztolyomat húztam elő, oly gyorsasággal menekülnek vissza az erdők mélyébe. Csak a hátuljukat sikerült lefotografálni!

Lajos visszafelé hajt a híres Banff nemzeti parkba. Legelésző szarvasokat és őzikéket látunk. Kocsija a híres banffi fürdőhelyre visz, a 40 C. fok melegű szabadteri medencében úszkálunk. Fejünket gyakran kell a víz alá borítani, mert az őszi levegő-hőmérséklet veszedelmesen közeledik a fagyponthoz... A medencében

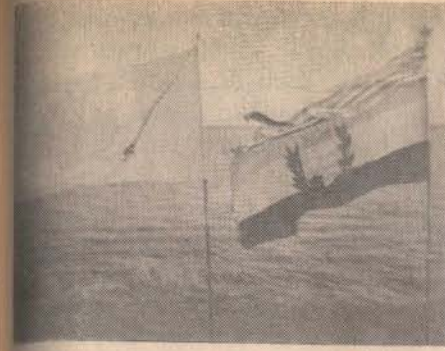
A vancouveri bajtársak útbán a Csendes óceánon Victoria felé

A victorai csendőrnapi

calgaryi csendőr Bajtársainkat ismerjük fel, akik asszonyostul kirándultak ide, tudván a közlekedési járőr végcélját... Már az óriásfenyők tetejét surolja a letűnő nap-sugár, mire elindulunk haza, Calgaryba... A roppant hegyóriások Erdélyt juttatják eszembe s a képzelt hasonlóság alapján mondogatom: — „Odanézz, az az Oltárkő, az a Nagyhagyomás, emez a Hargita! Fiúk, otthon járunk...”.

Búcsúvacsora hazai bajtársi körben... Korai ébresztő, Szelei Jóska kocsija valamiért megharagudott, mert nem akar beindulni. Taxin száguldunk a vasútállomásra. Ott várnak már mind: a két galántai szdpk. a közl. őrszk. az új Calgary-i MKCSBK csoportvezető: Szabó Gellért hdgy. Bánatos vagyok, hogy ily kiváló Bajtársaktól kell búcsút venni! Dehát félre bánat, félre bú! Piros-zöld a parolil! Az emigráns csendőröknél nincs se időbeli, se térbeli távolság...

Az óceán szele fújja a MKCSBK zászlaját és csoportjaink szalagjait

Mindenkor együtt maradunk! Isten veletek Bajtársak!...

A motorvonat északnak száguld, három óra után elérem a 80 mérföldre fekvő Edmonton városát. Beülök ismét a transz-kanadai expressz hálókocsijába. Alkonyatkor vonatunk már mélyen bent jár a Sziklás hegységben... Éjfélkor megáll a vonat a nyílt pályán, minden utas kitekint: a kanadai Rocky legmagasabb havas csúcsa integet: a Mount Robson... Reggel a Fraser folyó festői völgyében ereszkedik az expresszvonat, szemmel láthatóan lefelé... Néhány óra még és kiszállok Vancouver állomásán... Szakad az eső Vancouverben, de két Bajtárs mégis vár!

Kovács György II. főtörm és Antal Mihály rö szakv., tb. csendőr várnak, utóbbi édesapja Erdélyben a Vulkan szorosban volt járásőrmester...

Kovács Gyurka régi ismerős, a Bajtársi Levél kanadai szerkesztő-

ségének egyik uttörő indítója, ki egy idő óta vancouveri nyugdíjas, egy dolgozó magyar család kisgyermekének nevelője, felügyelője... Élvezzük Gyurka pompás ebédjét, majd értünk jön a másik vancouveri Bajtárs: Makranczi Imre őrm. Átvonulunk az ő szép modern házába, ahol kései csendőrnapot tartunk... Ott díszleg a főhelyen a régi csendőrzászló, örök lojalitásunk kifejezésékképpen a kanadai juharfaleveles zászló és közöttünk mindnyájunk első felesége: a csendőr Manlicher puska...

Másnap ragyogó napsütés köszönt ránk. Autót bérlek és nekivágok a hegyeknek, a Garibaldi hegyen lakik Antal Mihály, az ő otthonát szeretném látni. Az út azonban nem olyan egyszerű! Nem egyszer szívverésem eláll! Balra lent többszáz méteres szakadék és a tenger szintje, jobbra fent nem látom a szikla tetejét... Az út sziklába vágott szerpentin,

A British-Columbia-i csoport tagjai

még szép időben is hátborzongató veszélyes terep. Hál' Istennek, átvergődök ezen is, öröközöld ösfenyők közt kis falucska házai bontakoznak ki s túl a falun a hegy oldalán megtalálom Antal Miska magaeépítette székely stílusú házát. Körülnézünk a festői környezetben, a Székelyföldön érezzük magunkat. Én a Hargitát látom, Antal a Gyimesi szoros havasait, mint mondogatja, ezért telepedett le itt s egy fűrésztelepen dolgozik... Tárkonyos levessel kezdődik a vacsoránk s hajnalig tart a beszélgetésünk... Emigráns sors.

Másnap visszatérek Vancouverbe és vonatra ülök. A Csendes óceán partján vezető „Nagy Északi Vasút”-tal az USA-ba utazom. Washington állam egyik kedves városa üzleti negyedében megtalálom Körmöczy Nándor g. szds bajtársunk írógépkereskedését. Buda ostromától fogva idáig hosszú az idő, de nekünk fel se tűnik, amint bajtársi beszélgetésünk során újból eltűnik tér és idő. Csak az ostrom ágyúdörgése, a csendőr védők géppisztolyropogása él. A háború elveszett, a Csendes óceán partján mégis él a csendőr lélek...

Vancouverben újból korai ébresztő vet ki az ágyból! Ragyogó napos időnk van, rohanunk le a kikötőbe és hajóra szállunk. Négy csendőr és egy csendőrasszony Nanaimóba és Victoriába igyekszik! Hajónkról még szebb, még felemelőbb a Sziklás hegység ropant vonulata. Égetően süt a nap

és sirályok százai keringenek a féldélzet körül... 80 km-es utat 3 óra alatt szeli át hajónk és kikötünk Nanaimóban. Ismét egy katonás kiállásu embert látunk, ki magyarul köszönt ránk: „Isten hozta százados úr!” Csordás János szkv bajtársunk autójába ülünk, ki elvisz magaeépített ultramodern-ultrakomfortos, márványborította házába, mely inkább egy kacsalábon forgó kastélyhoz hasonlít... Megérkezik Victoriából Hangodi János alhdgy bajtársunk, az utolsó szolnoki szakaszparancsnok. Soffőrje saját aranyos felesége. A vidám társaság alig győzi szóval, jókedvel. Azonban indulnunk kell, vár a vacsora Victoriában! A csendőr-asszony soffőr röpit bennünket, a kanyargós hegyütről ragyogó kilátást élvezünk a vancouveri öböl felé és megpillantjuk az óceán síma tükrét is... Két óra múlva volt szd-ombeli csendőr bordáit ropogtatom: Urbin János szakv-t Bajországban láttam utoljára...

Kitervezett program szerint sietünk ki a óceán partjára... A nyugati nap a vitzükör felé közelít, mikor kitűzzük zászlóinkat... A Csendes óceán szele lobogtatja Tölgyesy Győző vezérőrnagy úr zászlaját, rajta MKCSBK csoportjaink színes szalagjait rázza a szél. Csordás szakv magasba emeli a Manlicher puskát! Mi, a többiek megbüvölve állunk és nézünk messze nyugatra, hol lehajlik az óceán vize.

Lelki szemink előtt Euráziát lát-

juk, délnyugat Ausztrália partját... Lélekben tisztelgünk a Szibériában 25 évre és életfogytiglani kényszermunkára ítélt csendőr Bajtársaink előtt! Lélekben megérezzük ausztráliai Bajtársaink kezét... Sirályok, köszáli sasok keringenek felettünk, szinte kérjük őket, hogy vigyék el igaz bajtársi ürvözetünket nekik...

Visszatérünk az Urbin kastélyba, ahol kései csendőrnapi vacsorához terít az igen csinos háziasszony. Ittélő Bajtársainktól megtudjuk, hogy Victóriában sohasincs tél, télen kell a legtöbb fűvet vágni, télen is színes virágok nyílnak. Csordás Jancsi rövidujjú nyári ingben ül be kocsiába január végén. (Csak próbálnád meg Ontarióban!) Így victoriai Bajtársaink télen-nyáron dolgozhatnak, időmiliomosok, egyik házukat építik a másik után, így a pénz is gyülik...

A nagyszerű vacsora utáni igaz bajtársi hangulat ünnepi beszéde során megalakul a MKCSBK british-columbiai csoportja... Ismét erősödtünk, ismét megnőtt szervezetünk!

Lejárt az időnk, de a victoriaiak lelkesedése nem szűnik. Autóoszlopunk világító reflektorokkal száguld vissza Nanaimóba, a kikötőhöz. Itteni Bajtársaink mind elkésérnek... A hajón hideg szél süvít végig s hajnali sötétben kötünk ki Vancouverben. Reggel esik az eső. Szállásadó Makaranczi Imre feleségével visz ki a repülőtérre. Félóra múlva a felhők feletti örök napfényben száll a gépünk a Sziklás hegység felett... A gépből Galgary-t kutatom, kezemben a fényképezőgép... Csalódás ér, Albertát fehér hó borítja már, Calgary nem tűnik elő! Köszönöm Bajtársak, Isten Veletek!

...y ...y

Csendőrüdvözet Tölgyesy Győző vörög úr zászlajával a Csendes óceán partján Szibéria és Ausztrália felé, Csordás szakv magasra tartja a Manlicher puskát

EZREDES ÚR...

Hajlotthátú aggastyán arcképe előttem. Gyűrött, rongyos kalapját kezében tartja. Szürkén, kopotán, beesett arccal áll szegényes lakása bejáratánál.

A kép két héttel halála előtt készült, lemhényi Gábor Péter ezredes úrról. Emléket rengeteget hagyott maga után. Vadászati elbeszéléseit, adomáit, tréfáit elmondani, ahhoz hosszú idő kellene. Szigorú katona, megértő bajtárs, igen jó előljáró volt. Ha hibák történtek a szolgálattal, először mindig az enyhítő körülményeket kereste. Valahol, Debrecen környékén nyugszik. Sírján egyszerű kopjafa; Itt nyugszik Gábor Péter, élt 78 évet, felírással.

Budapesten történt velem, kihallgatásra voltam rendelve az Ezredes Úr elé. Tudtam, hibát követtem el, így vártam a fejleményeket.

Ezredes Úr szokás szerint összehúzta sötét szemöldökét és megkérdezte:

— Nagy csendőr! Miért vonult be tegnapi fél óras késéssel?

Ezredes Úr! Alázatosan jelentem, tegnapi napon szüleimnél vadász vendégek voltak. Mivel én ismerem otthon legjobban a zombékok rejtelmét, én kalauzoltam őket. Vendégeinknek igen jó hangulatuk volt, csak lassan jöttek utánam a mocsáron keresztül, így lekéstem a vonatról.

Jelentésemre, Ezredes Úr szája szélén megjelent egy alig észrevehető kis mosoly. Fél óra hosszat kérdezett. A kérdésekben a vadkacsa húzások, fácánok, özek és minden vad szerepelt. Már éppen belekezdett saját élményeinek elbeszélésébe, midőn valahol delet hangoztak. Ezredes Úr látva, hogy a kihallgatás hosszúra nyúlt, „Kihallgatás oszolja”-t vezényelt.

Kassán szolgáltam, midőn egyik hajnalban a laktanya előtt autó állott meg. Az autó tetején, a csomagtartón, egy csodálatosan szép elejtett tizenhatos szarvasbika volt felerősítve. Az autóból az Ezredes Úr szállott ki.

Később a laktanya folyosóján a következő párbeszédet hallottam Ezredes Úr és Rigler Mihály őrgy. úr között:

— Ezredes Úr! Méltóztassék

megengedni, hogy gratulálhassak ahhoz a gyönyörű özbakhoz, melyhez az Ezredes Úrnak volt szerencséje!

— Te...! Az nem özbak volt, hanem egy kapitalista szarvasbika!

Egyik este sürgősen kellett valamit jelentenem az Ezredes Úrnak. A rendőrtiszti étkezdében vacsoráztam. Nem tudom hanyadik muflon lelövését mesélte. Kacajától, nevetéstől volt hangos az étkezde.

Amint beléptem, meglepett, hogy mennyezetről egy nagy Pick szájlami lógott az Ezredes Úr feje felett, I. díj felírással. A falon fel függesztve egy nagy kerek sajt II. díj és egy kisebb kerek sajt III. díj felírással. A szokás itt az volt, hogy aki a legnagyobbat mondta, annak a nagyot mondás mértéke szerint ítéltek oda a díjakat. Jelen esetben, Ezredes Úrnak rendőrtiszti bajtársai előlegezték az I. díjat.

Orvvadászok, vadjárások ügyében, még éjszaka is jelenthettem az Ezredes Úrnak. Körösmező környéki vadászterületen lakott Kárátalja leghíresebb orvvadásza. Mindenki csak Joskunak nevezte. Java korabeli ruszin paraszt ember. Törve beszélt magyarul. Rengeteg bajunk volt vele. Egyik vadászati kihágási eljárási tárgyalásán én is jelen voltam, amint Josku előtt az ítéletet felolvasták: Ötven pengő pénzbüntetés, vagy három napi elzárás!

— Kérek egy csekket! — szólalt meg önérzetesen Josku.

Ez az ember lett pedig a legjobb vadőr.

Jelentettem Ezredes Úrnak, engedélyezze tervemet, hogy Joskuból vadőrt csináljunk. Erre Ezredes Úr mondott nekem nem éppen hízelgő kifejezést. Mindig komoly arcán, szája szélén megjelent a szokásos alig észrevehető kis mosoly. Rögtön tudtam, hogy tervem mégis tetszik neki.

Pár nap múlva behívtam Joskut a laktanyába. Fegyvertartási engedélye, vadőri megbízatása, már előre ki volt állítva. A vadőri puska is ki volt készítve.

Félszegen lépett be. Nem tudta elképzelni, mit akarnak tőle a csendőrök? Szemeit, mint az üzött vad, jobbra, balra járatta. Sapkáját egyik kezéből a másikba gyűrődöste. Illemtudóan köszönt. Nagy zavarban volt.

— Josku! Mit szólna hozzá, ha maga lenne a környék vadőre? — kérdeztem.

Josku nem akart hinni a füleinek. Midőn azonban a fegyvertartási engedélyét, vadőri megbízatási okmányát kezeibe vette, nem volt nála boldogabb ember ezen a világon.

Ezután a vadászatok mindig jól sikerültek Ezredes Úr legnagyobb meglepedésére. Orvvadász? Ennek híre sem volt a környéken.

Ezredes Úr szemléi, mindegyik egy élmény volt. Szigorúan köve-

telt mindent, de utána? Szemünk, szánk tátva maradt ahogyan elkezdett beszélni. A legkómikusabb részeknél is halálosan komoly volt.

A történetek többnyire vadászat-halászatról szóltak.

Hosszú évek távlatából eszembe ötlött Ezredes Úr egyik halászati elbeszélése, ahogy az orvhalászkok maszlagos nadragulyával fogták a halakat.

Szomszédom nagy halász. Ha találkozom vele, csak a halászati eredményeit meséli. Engem is hívtott, hogy hajnaltól késő estig üljek a víz partján és lessem a horgászbot végét. Utoljára már állítólag egész zsákkal hozott halat

haza. Erre elmondtam neki, hogy nálunk az orvhalászkok hogyan fogták maszlagos nadragulyával a halakat. Felcsillantak szemei és megkérdezte:

— Mondja Uram! Hol lehet ilyen nadragulyát szerezni?

Hajlott hátú aggastyán arcképe előttem...

A nélkülözések, megaláztatások, szenvedések arcára vannak írva. Lemhényi Gábor Péter Ezredes Úr! Az új rendszer kitaszította. Sírjában álmodik az örök vadászmezőkről és várja, mikor lesz a kopjafán felírva nevéhez: m. kir. csendőr ezredes.

Kovács János örm.

Vadászkísérletek Kanadában

1967 késő őszén, a híres kanadai indián nyár napos melegében üldögéltünk többen csendőrök a Budapest vendéglő különtermében. A finom borjúpörkölt és galuska után megindult a beszélgetés. Többen keseregtünk, hogy vége a nyárnak, még egy hónap s beáll a féléves tél. Beszorulunk a szobába, agyonnyom a mérhetetlen sok munka, megszűnik a friss levegő, amit majd februárban kissé megtarkítanak a csendőrnapi ünnepségek... Bagó örm., ki otthon vadőr fia volt, hirtelen bevetette a bombát: — „Kapitány úram, miért nem csinálunk egy vadásztársaságot?”

Erre Molnár törm is közbeszólt: — Bizony, ez jó gondolat!” — Bennem is végigszaladt a villayáram és felkiáltottam: — Igazatok van fiúk, 17 éve élünk Kanadában, a kezdeti idők óta többször beszélgettünk,

hogy mily kiváló vadászterületek vannak tőlünk észak felé egészen a Jeges Tengerig, akkora terület, hogy a történelmi Magyarországot akár tízszer is bele lehetne rakni! Az őserdők tele rénszarvassal, az őzek millióiival, vadkacsák, vadlibák húznak az égen, magyar foglyok és fácánok rebbennek fel, ha megzavarjuk őket az erdei tisztásokon! Mire várunk? Arra, hogy elteljen felettünk az idő? Nézzünk körül az üzletekben és cselekedjünk! Vegyünk puskát és vadászruhát s aztán életünket új tartalom tölti meg minden évben a vadászidény kezdetekor, ha véget ér az indián nyár!

Aztán jött a cselekvés! Egy héten belül megvolt a vadászfelszerelés! Első utunkon belőttük puskáinkat. Bagó örm., ki otthon és az emigrációban éveig fegyvermesterként is működött, kis kalapácsával helyére ütögette a célgömböket. A puskák szórása 80 méteren 5 cm-es körön belül fektült! Fegyvermesterünk viszont nagy igyekezetében távcsöves puskáját oly közel vette a szeméhez, hogy puskája hátralökő ereje véres karikát nyomott jobb szeme körül. Ezen aztán annyit nevetett, hogy na! Elképzelésünk szerint a látótávolságra kerülő vadak biztos prédát jelentenek! Minden lövés találat.

Beszereztük vadászegyedeinket, legbüszkébbek voltunk a rénszarvas, medve és őz vadászjegye-

inkre. Kapcsolataink révén egy szlovén vadásztársaság területére vetett a sors. De kezdjük sorjában!

Kanadában sokat kell dolgozni! Az egyszerű vadász nem ér rá hét-köznap vadászni, csak a hétvégen. A szigorú kanadai törvények viszont vasárnap megtiltanak minden vadászatot! Így hozzánk hasonló „rabszolgáknak” nem volt más választás, csak a szombat! Kövendy szds pénteken is éjjelig dolgozik. Az ő kocsiján utazunk. Így randevú a lakásán éjjel után fél egykor!

A társaság összeverődött, immár meleg vadászruhába öltözve, egy pár adag konyak és kávé bevételezése után indultunk! Az irány észak felé a Muskoka nyaralóvidéken át 135 mérföldre (kb. 215 km.) a szlovén vadászházig!

A fehér Sólyom kocsi vidáman röpítette a társaságot. A Muskoka tavaknál azonban csalódás ért! Havazott! A sebességet csökkenteni kellett a vak sötétségben! Nem voltunk fáradtak, pedig egy heti dupla munka és egy álmatlan éjszaka maradt mögöttünk. Nemsokára elértük az egyszerű hegyi utat, mely a vadászházhoz vezetett. Dombra fel, völgybe le egy jó párszor s órára pillantva hajnali 4 órakor célhoz értünk. A vadászház sötétben bontakozott ki. Kocsink reflektorját eloltottuk s elhatároztuk, hogy nem zavarjuk az alvó vadászokat, a kocsiban al-

szunk, míg élet nem mutatkozik a házban. Molnár törm előszedte a butykost és altatót húztunk belőle. Bagó őrm, ki kifogyhatatlan szöveggel is rendelkezik, aludt el utoljára.

Tán félóra se telt, fény gyúlt ki a vadászházban. Erre mi is kikeményedtünk és bemutakoztunk a szlovén vadászoknak. Barátságosan, mosolyogva fogadtak. Az eligazítást a területet ismerő szlovén vadászok adták meg. 700 hold erdős terület, északkeleti szomszédságában sokezer hold kanadai koronaterület, hol szintén szabad vadászat folyik! Betöltöttünk, reggel 5 órakor elindultunk a láthatatlan vadászösvényen. — Megfogadtuk, hogy egymástól látótávolságra maradjunk, egymást el nem hagyjuk s együtt térünk vissza a vadászházba is. A sötétségben nem használhattam a fővadásztól kapott helyi térképet, csak úgy vélt jó irányba nekivágtunk a sűrűségnek. Az én utam jobb oldalon egy sötét és sűrű fenyőerdő szélén vezetett. Molnár törm tölem balra egy bokros mélyedésben haladt. Bagó őrm tőle balra egy patak partján törte az utat, a száraz ágak törése adta tudunkra, hogy nehéz terepre került.

Szemünk megszokta a sötétséget, lassan láthatóvá vált égőpiros foszforeszkáló vadász mellényünk, melynek viselése kötelező Kanadában, nehogy vad helyett embert lövjenek a vadászok!

6 óra után lassan világosodott már oly messzire voltunk bent a őserdőben, hogy minden hangfoszlány elmaradt mögöttünk a civilizáció felől.

Önkéntelenül közelebb húzódtunk egymáshoz, végül is 20-30 méteres térközökkel törtük magunkat előre a valódi őserdőben. Kanadai őserdő, a kárpáti rengetegeket juttata eszembe! Ott se, itt se járt még talán élő ember! Itt egymásra dőlt fenyők, zsombékok, bővízű patakok akadályozták haladásunkat.

Kivirradt és kezembe vettem az iránytűt és a térképet. Vadásztársaim közelhúzódtak hozzám, majom mellémértek és izzadt homlokukat törölgették. Bagó őrm előszedte a butykosát s erőt gyűjtöttünk a következő megpróbáltatás felé. Merővalóban, ilyen átkozott nehéz terepen haladni álmatlanul, valóban megpróbáltatást jelent! A térképem vagy 3 km-re egy tisztást mutatott: moose meadow . . ., azaz magyarán jávorszarvas mező. „Gyerünk fiúk, ott letelepszünk és megvárjuk, míg a szarvasok előjönnek legelőre a tisztásra!” — mondtam örömmel. Félóra múlva elértük a jávorszarvas tisztást. Az északi oldalán lejtett a sűrű felé, ott letelepedtünk fiatal fenyők alatt. Magamból boldogan dültem le a friss hóra angol Enfield puskámat a nagy tisztás felé irányítva jobboldalamra tettem és vártam a szarvasokkat . . . Egyszer csak halk kutyugatás ébresztett, valahol dél felé

ólomszínbe öntötte a vidéket. Egy vadásznappal rendelkezvén nem várhattunk a napsütésre. Fölszereltünk és nagy örömünkre velünk tartott a szlovén-kanadai tulajdonos is. Megigérte, hogy megmutatja a területet, a vadak vonulását és gyakori tartózkodási helyét. Én most a magyar 12-est vettem magamhoz.

Vagy órai gyaloglás után a sűrű lomb és fenyőerdőben egy nagyobb patakhoz értünk, hol tátva maradt a szánk! A hódok vagy 3 méter magas vesszőtöltéssel 50 méter széles tóvá duzzasztották a patakot! A hódok elbújtak, de mesterművük ott állt előttünk! Bár szakadt az eső, hangos beszélgetéssel zajt csaphattunk, mert hatalmas szárnycsattogással vagy két pulykánagyságú szürke madár szállott fel a fákra. Célzásra kaptam a magyar 12-est, de aztán mégse lőttem, a madarak tovább szálltak! Vezetőnk tovább hívott! Meredek ösvényeken át egy völgykatlanba vezetett, hol egy nagy kerek tó táruult elénk. A tó túlsó oldalán fekvő kősziklákra mutatott vezetőnk. Aki azokra a sziklára letelepszik és ott türelmesen vár, az biztosan lő özet, vagy szarvast, mert a nagy erdős hegyen át a tóra jönnek inni minden nap hajnalban és naplementekor! Egy nagy kerülővel a tó partján el is jutottunk a hatalmas sziklákhöz. Nézegetésünket ismét erős zaj zavarta meg: egy újabb fajdkakas rebent fel s leült egy magas fára! Vagy 30 méterre fe-

Pihenő a vadászházban

ketélt az esőben s a szél mozgatta a fa hegyét. Kilövést kerestem és megcéloztam a sűrű ágak közt, meghúztam a billentyűt! A madár ijedten felemelkedett és tovább szállt, de mintha erejét veszítve a föld felé húzott volna, eltűnt a távoli fák közt. Lövésemet felfogta a sok sűrű ág, vagy az eső nyomta le a sörétzuhatagot! Az is lehet, hogy a sebesült madár már holtan feküdt, de az egyre erősebb esőben nem volt kedvünk utána menni.

Kimerülve a több órás gyaloglástól, érezvén az álmatlan éjszakát is, kiváló vacsorát rögtönözünk és utána elnyújtunk kényelmes, meleg ágyainkon, hogy 12 órai pihenővel fejezzük be első vadászélményeinket.

Egy hét múlva pontosan ugyanabban az időben megismételtük a vadászkalandot! Most velünk tartott Flórián Marcel, szabadságarcos barátunk is, ki tavaly egyetlen lövéssel terített le egy őzet!

Kint a vadászterületen friss havat találtunk! Éjszaka semmi kedvünk se volt nekivágni a merede vadászösvénynek a tóhoz és a nagysziklákhöz! Különb is, azt a kiváló helyet már az este elfoglalták a szlovén vadászok.

Kiválasztottunk egy patakot, melyet szélet mező határolt. Leszálltunk és vártuk a jószerencsét. Lassan kivirradt s két irányba nekivágtunk az őserdőnek. Molnár tőrm és Bagó őrm együtt mentek északra, magam Flórián Marcival keleti irányba. A jávorszarvas melegen az öznyomokat láttunk, frissen Marcival nem lehetett bírni, elindult a nyomokon azzal, hogy utoléri őket! Én tudtam, hogy szinte reménytelen, az őz kiváló örmegsejteti a veszélyt és elfut, mindenekelőt őzet ember utol nem enged. Egyedül álldogáltam a mezőn, tárcsövemmel sorba kutattam a területet, de semmit se láttam. Egyszer csak zörgést hallottam az ösvény felől, puskám lövésre kész helyzetbe kaptam és vártam. Percek múlva két vadász tűnt elő, két finn barátunk, az egyik munkatársaink a másik volt finn őrmester, ki a szovjet ellen is harcolt 1940-ben Ladoga tónál... Beszélgetésük során Marci is előkerült. A finn vadászok tovább indultak a kőnaterület felé, mi ketten Marcival északra vágtunk a kerek tó irányába...

Megtaláltuk Molnár és Bagó csizmanyomait a hóban! Követték őket s egy idő után azt láttuk, hogy

Jókedvű csendőr vadászok

látunk a nyomok! Az egyik balra vezető a sűrűbe, a másik a tó felé. Mi történt ezekkel? Összetek? Tanakodtunk Marcival! Iratlan szabály a kanadai őserdőben, hogy vadászoknak nem szabad elhagyni egymást! Az egyetlen maradt vadász könnyen utolérte „erdei betegség”. Ha az illető vesztíti a tájékozódó képességét, oly mélyen halad be a végérvényes erdőbe, hogy nem jut ereje ki a biztonságba, a biztos halál elé néz! A 1950-es évek elején történt egy tragédia: Tanács József cserkész holtan találták vadászásuk többnapos kutatás után! A holttest helyzetéből következtetett, hogy eltévedt, szálta az idegesség és a féltékenységében saját puskája rárohant meghúzza egy ág, amint át akar küzdeni magát, a lövés feje oldalát hátulról érte. Arcra puskáját jobboldala mellett egy indián vadászvezető...

Marcival körbejártuk a tavat. A sziklás rész után annyi öznyomot találtunk, hogy alig győztük számbavenni. Az őzek mind reggel mentek a tóra és utána visszatértek a hegygerincen át rejtekhelyükre. Marci szintén a nyomok után akart menni. Alig bírtam visszatartani mondván, már késő! Több óra előnyben vannak!

Visszamentünk szállásunkra, hol 11 órakor adtunk gyülekezőt. Bagó őrm-t már ott találtuk, de Molnár tőrm hiányzott. — „Mi történt Molnárral? Láttuk a különvált öznyomot!” — kiáltottam csendőr vadásztársunkra. — „Molnár elmélázott, gyakran megállt, a terepet kutatta! Nem győztem rá várni, végül is azt mondta, hogy ő a déli peremen kerüli meg a tavat!” — felelte Bagó őrm.

Mérges voltam s szidtam Bagót, hogy különváltak. Meg is volt a hatása. Molnár nem került elő az ebéd végéig sem! Elfogott az idegesség, már akaratlanul is holtan láttuk képzeletünkben. Ebéd után felszereltünk és újból nekivágtunk az emelkedő hegyiútnak, hogy felderítsük, mi történt Molnár tőrm-mel!

Én vezettem a tó felé a gárdát! Tudtam, hogy Molnár friss nyomaikat kereszteznünk kell! Így is történt. Félóra után megtaláltuk balra vezető ép csizmanyomait. Követtük a nyomokat uttalan őserdőn át. Egy-egy helyen a nyomok megálltak, helyben topoghatott, bizonytalanul indult tovább! Nőtt

az idegességünk! Vagy egy órai kutatás a nyomon kivezetett a tó nyugati ösvényére. Pár száz lépésre ott találtuk Molnár törm-t, épen, pipázva és mosolyogva! Persze lehorodtuk a sárga földig! Azzal védekezett, hogy szép idő volt, élvezte a friss levegőt, a csendet, nem volt éhes, ő is látta a hóban a friss öznyomokat, azt remélte, hogy puszkavégre kerül valamelyik.

Jól hátbavágtuk, Bagó őrm több függelemsértéshez hasonló hangon ejtett megjegyzéseket, végül is örömmel, hogy senki se halt meg, bevonultunk szállásunkra. Irigyltük a szlovén vadászokat, kik 4 özet is löttek! De ők már napok óta kint voltak, még este lesbeálltak és takaróikba burkolózva a szabadban várták meg a virradatot, mikor az özek inni mentek... Meg is volt az eredménye!

Mi is levontuk a következményeket! Álmatlanul, éjszakai hajtás után ismeretlen terepen csak a véletlen szerencse hozza elénk a nagy vadakat! Le kell telepednünk hosszabb időre! 1968-ban vakációnkból megspórolunk egy hetet és azt Dianna vadászistennőnek ajánljuk fel a kanadai északon! Pontosan kitervezzük a les helyét, tanulmányozzuk az özek és szarvasok vonulását. Bagó őrm, a vadőr fia azonnal tovább folytatta elképzeléseit. Sőt is hozunk, mert itt senki se ad sőt szegény özeknek! Az orrvadászat minden fortélyát ismerő bajtársunkra hallgatnunk kell! Érezzük, hogy 1968 sike-

res vadászév lesz! Bagó őrm lesz a vezetőnk.

Nem említettem, hogy szlovén házigazdánk 22-es puszkával vagy két tucat nyulat ejtett el, csak sértően látva a vadászház körüli tisztáson! A nyulak mind hatalmas, hófehérre vedlett példányok voltak! De kit érdekel a nyúl, ha őz, jávorszarvas és medve is akad a környéken?

A torontói Szt. Erzsébet rk. egyházközség a helyi csendőr vadász-csoportra bízta az egyház Loyola parkjának portyázását és az engedély nélküli vadászok feljelentését. Vadászcsoporthoz a felkérést örömmel elvállalta.

Időközben távoli bajtársak is beszámoltak vadászélményeikről. Pittsburgi csoportvezetőnk: vitéz Tamáska Endre szds évek óta szenvedélyesen vadászik az idény alatt. De nyúlon, fácánon kívül nagyobb vad nem akadt! Ezzel szemben Pálházi András törm, a kiti-mati szörvényvezetőnk (British Columbia) több jávorszarvast, özet ejtett el barátaival! Könnyű nekik, Kitimat a nyugatkanadai őserdők között terül el... Hasonló szerencsések voltak Calgary-i bajtársaink, több szarvast és medvet löttek!

Még egyet a fogolyról! A kanadai és az amerikai fogoly éppen olyan bevándorló, mint mi vagyunk! A két világháború között Magyarország kormánya sok száz ezer foglyot és fátáncsaládot szállított Kanadába és az Egyesült Áll-

amokba. Az itteni vadászengedélyek és szabályok nevére nevezték: Hungarian partridge! Így kedves Bajtársaim, ha foglyot, vagy fátáncsaládot láttok az északamerikai szörvényvezetőnkön, magyarul köszöntsétek őket: — „Szervusztok Honfitársaim!”

Beszámolómat azzal a kéréssel írom, hogy minden csoportunk és szörvényvezetőnk világszerte alakítsa vadászcsoporthoz! Minden csendőr bajtársunk szerezz be saját

vadászpuskáját! A saját fegyver viselése — mely annak idején hivatásunkhoz tartozott —, megerősíti önbizalmunkat, az új és nemes vadászsport minden ősszel új élményekkel, új örömeikkel gazdagítja életünket!

Szívből gratulálunk Papp Lajos főtörm bajtársunk 16 éves Gábor fiának, ki a milwaukeei erdőben egy 160 fontos özet lött!

Kanada, 1968. január...

CSENDŐRNAPI BESZÁMOLÓ

Sydney, N. S. W. Ausztrália

1968. március hó 9-én tartotta MKCSBK Sydney-i csoportja kb. 130 főnyi egybegyűlt bajtárs, barát, hozzátartozók illetve vendégek jelenlétében Gerencsér J. „Nort Side INN” nevű magyarcsendőrlőjében, bajtársi vacsora keretében az évi szokásos csendőrnapi megemlékezését. Azt est ünnepi szónoka dr. Budavári Alajos csendőrbarát volt. Beszéde bevezetésében elmondotta, hogy a 87-ik csendőrnapi megemlékezés megteremtésére szívesen és meghatóan vállalkozott.

Szívesen vállalkozott, mert ottani rövid közigazgatási és katonai pályafutása alatt a m. kir. csendőrséget mint a keresztény nemzet és történelmi Magyarország egyik leghívebb, legbecsületesebb

és legvitézesebb intézményének ismerte meg.

Amikor a mai napon a m. kir. csendőrség elesett, mártíromságot szenvedett, meghalt vagy életben maradt tagjairól emlékezik, gondolatai meghatódva túlulnak előtérbe itt a volt beszercei osztályparancsnokság otthonról kimentett és a Sydney-i csoport megőrzésére bízott csendőrzászlója előtt..., ez a zászló odahaza a komáromi osztályparancsnokság épületén lengett utoljára 1945. február 14-én a Csendőrnapon.

A Csendőrnapi történelmi háttéréhez tartozik annak az elmondása, hogy az 1881. évi magyar országgyűlés február 14-én iktatta törvénybe a m. kir. csendőrség felállításáról intézkedő 1881. évi III. törvénycikket. Aztóta ez a nap a

m. kir. csendőrség történetében, mint „Csendőrnapi” szerepelt.

A második világháború után a „felszabadítók” egyik legelső intézkedése a m. kir. csendőrség eltörlése, hírnevének, becsületének mind otthon, mind külföldön való szennyes megrágalmazása, tagjainak pedig megsemmisítése, bebörtönzése, vagy számkivetésbe való kergetése volt. Ezért, dr. Budavári Alajos úgy érzi, hogy az emigrációs magyarság, ennek a Testületnek legalább tartozik annyival, hogy ezen a napon, emlékezzék meg magáról a Testületről, annak hősi halottairól, mártirjairól, még mindig rabságban szenvedőkről és az emigrációban elhunyt bajtársokról.

Különös tisztelettel emlékezik meg a Sydney-i csoport 3 évvel ezelőtt elhunyt vezetőjéről id. Mátyffy István szkv. csendőr ezredesről. Ő volt az első, aki Németországban közvetlenül az összeomlás után maga mögé gyűjtötte a bajtársakat és a Bajtársi Közösség világszervezetének alapját lerakta. Sydney-i temetőben alusszák örök álmukat Rajta kívül még: dr. Hegedűs Mihály és dr. Véry Endre századosok, Petőcz László lovascsendőr hadnagy, Tergenyei Győző tiszthelyettes és vitéz Tarnay Miklós lovas csendőr őrmester. Nyugodjanak valamennyien békében a Hazától távol az idegen földben.

Beszéde további során, dr. Budavári Alajos hallgatósa emlé-

kébe visszaidézte a tollforgós dászkalamban portyázó csendőr igaz alakját, akinek jelenléte becsületet magyar emberben mindig megnyugvást, a bűnözőkben társadalmi rend felforgatóiban pedig rettegést és gyűlöletet váltott ki. A tollforgója csattjára frt jelegének megfelelően „Híven, Becsülettel, Vitézül” teljesítette kötelességét és áldozta fel — ha kellett — életét mind békében, mind háborúban.

Amikor a második világháborúban Magyarország is hadszíntérré vált, a Haza védelmében bővebben hullott a csendőrvér.

A hősiesen harcoló honvéd és rendőr bajtársak mellett egész ország, sőt tanzászlóaljak semmisültek meg a haza védelmében. A Testület létszáma a második világháború elején mintegy 22 ezer fő volt. 1945 elején a háború vége szakaszában Budapest körüli harcok elején a csendőrségnek több mint 50%-os vérveszteség volt. Budapest 52 napos ostroma folyamán 5 teljes csendőrzászlóalvett részt és együtt harcoltak a m. kir. honvédség, a német Wehrmacht és a Waffen SS katonáival. A rőseregnek több mint felét, 55%-át a Hindy István tábornok parancsnoksága alatt álló 10 és 12 sz. honvéd vegyeshadosztály az 1. sz. páncélos és lovashadosztály kötelekei, légvédelmi tüzér egységek, légi erő töredék alakulatok, valamint rendőr egységek képezték. Ezt egészítette ki a német

Feldherrnhalle páncélos hadosztály a két Waffen SS hadosztály (8-as és 22-es) Pfeiffer-Wildenbruch tábornok parancsnoksága alatt.

Budapest hősi ellenállása 1945. február 14-én a csendőrnapi ünnepet.

A várba telepített csendőrrádió február 12-én sugározta ki utolsó üzenetét, amely így hangzott: „Önként vállalt kötelességünket teljesítettük. Sorsunkat Istenre bízjuk. Éljen Magyarország! Éljen m. kir. Csendőrség!”

Az összeomlást követő kívándorlások során az életben maradt bajtársak az öt világrész különböző tájaira szétszóródva hamarosan egymásra találtak. Megalakították a m. kir. csendőr bajtársi közösséget, a „MKCSBK”-t. A Közösség központja Kanadában van, hol a kanadai kormány által jóváhagyott alapszabály és működési „Charter” birtokában irányítja az öt földrészre kiterjedő világszervezet politika-mentes működését. A Közösség célja minden cím és rangkorság mentesen ápolni és fenntartani azt a szellemet és hagyományokat, amelyek annak idején a Testületet naggyá tették és átmenteni ezeket arra az időre, amikor majd Magyarország felszabadulásakor erre szükség lesz. Mert akkor egész biztosan ki fog alakulni egy a volt m. kir. Csendőrség szellemén és hagyományain nyugvó közbiztonsági intézmény, vagy örtestület, amely nép-

ből való és a népért működő lesz és nem fog olyan lenni, mint a mostani, amely nem más mint egy kegyetlen, bitorló hatalom, terror eszköze.

A bajtársi közösség további feladatának tekinti a rászoruló, öreg, rokkant, beteg, vagy munkanélküli bajtársaknak, azok özvegyeinek, árváinak odahaza, vagy a világon bárhol önkéntes adományok útján való támogatása.

Befejezésül a Mindenható áldását kérte a Közösség működésére, valamint annak tagjaira, kérve őket továbbra is arra, hogy járják az eddigi egyenes utat „Híven, Becsülettel, Vitézül” és jutalmuk életük végén legyen meg az a megnyugtató tudat, hogy „Meggcselekedték, amit megkövetelt a Haza”.

Dr. Budavári Alajos megemlékezését — amely őt jellemzően annyira igaz és őszinte volt — az egybegyűltek egy emberként, hála tapssal megköszönték.

Ezután a fiatalság táncrea perült, az idősebbek pedig elbeszélgetve velük a késő éjszakai órákig együtt maradtak és egy kellemes est emlékével vettek búcsút egymástól a jövő évi csendőrnapi találkozó reményében.

★

Melbournei (Victoria, Ausztrália) bajtársaink a csendőrnapi ünnepséget 1968. február 17-én szombaton tartották a melbournei MH-

BK szokásos havi családi összejövetelén, hol a fullasztó nyári meleg ellenére 150 honvéd és csendőr bajtárs jelent meg. Az ünnepi szónok és a nap méltatója Antalfy Pál őrnagy bajtársunk volt, ki beszédében kitért a Testület születésére, múltjára, háborús harcaira és Budapest védelmére. Utána vitéz Vass Alfréd őrnagy bajtársunk a mártírhálált halt nagy felügyelőnk: vitéz Szinay Béla altábornagy nemes emlékének hódolt, kiemelve kimagasló emberi erényeit, tudását és az igaz bajtársiasságát. Az est hátralevő részében a honvéd és csendőr bajtársaink hosszasan elbeszélgettek a nagy idők nagy eseményeiről. A csoportvezető bajtársunk ezalkalommal 65.— ausztrál dollárt gyűjtött össze a MKCSBK központ javára, a Bajtársi Levélre és a központi segélyalapra, 20 ausztrál dollárt pedig közvetlenül juttatott el egy csendőr hozzátartozónknak az Óhazába. Antalfy őrgy mindezeneken felül aláírta az Un-nek szóló csendőrmemorandumot a jelenlévőkkel és eljuttatta New Yorkba.

★

Perth-i csoportunk (Nyugat-Ausztrália) tagjai 1968. február 11-én ünnepelték a csendőrnapot az új Magyar Otthonban. Ezt megelőzően a magyar egyházak lelkipásztorai megható szavakkal emlékeztek a volt m. kir. Csendőrségre és imádkoztak a halott és élő csendő-

rökért. A csoportvezető üdvözlőszavai után többek között a következőket mondotta: „... Egyházaink által megáldott régi címeres, szentkoronás és koszorús zászlóinkat azóta megtépte, megszagatta a kemény magyar sors. Böven hullott védelmében a csendőr vér! De a rongyossá lett, súlyos harcokat megjárt zászló becsülete ma is hótiszta, arra szenny és piszok soha ne mesett, szégyen ahhoz nem tapadt! Mi hazátvesztett, de eskünket soha meg nem tagadó csendőrök kötelességünknek érezzük, hogy ezt a tisztaságot és dicső-múltú Testületünk nemes, példátmutató szellemét a múltnak hódolva és a jövőt munkálva, itt az emigrációban is változatlanul megőrizzük!”

Ezt követően vitéz O. S. L. zls mondta el a csendőrség történetét, majd vitéz Szl. L. zls, csoportvezető aláírta a megjelentekkel az UN-nek szóló csendőr memorandumot, végül a meghatódott ünneplő közönség szeretetvendégségen vett részt, melyet az Ev. Ref. Nőegylet ajánlott fel. A csoportvezető elszavalta a híres, Hajas István által írt csendőrverset: „Kakastollasok”-at, mely után minden szem könnybelábadt. A csoport által meghirdetett pikniken pedig kegyes volt az ég: remek időben, kiválóan sikerült a tóparti összejövetel, hol csendőr bajtársainkon kívül nagyszámú csendőrbarát is résztvett.

★

Dél-Ausztrália-i bajtársaink az adelaidei csendőrnapot 1968. március 10-én. vasárnap ünnepelték egésznapos családi kirándulás keretében az Adelaide-től 50 mérföldre fekvő Alexandria tó partján. Nagylétszámú csendőrbarát közönség is megjelent, így a fülledt forró nyári napot kellemesen töltötték. Néhány bajtárs családjával malac-sütést rendezett és így az egész kiránduló társaságnak finom ebédben volt része. A csoportvezető százados bajtárs méltatta a nap jelentőségét, megemlékezve a csendőr Hősökről, Mártirokról és az elhunyt csendőr Bajtársakról. Kiemelte több csendőr gyermek kiváló tanulmányi előmenetelét és átadta Olasz Margit B. A.-nak a vezetőség elismerését: a régi 10 koronás magyar aranypénzt. A kiránduláson megjelent a MHBK helyi vezetője is családjával, ki a csendőrök régi barátja és nagy becsülője, szívélyesen köszöntötte a bajtársakat és szeretettel emlékezett vissza a csendőrökkel való múltbeli kapcsolataira. A csendőrnapi kirándulás sikeres volt és a résztvevők a késő éjszakai órákban érkeztek vissza adelaidei otthonaikba.

A csoportvezető aláírta az UN-nek szóló csendőrmemorandumot és 40 ausztrál dollárt gyűjtött a MKCSBK központ sajtó és segélyalapjára. (A kanadai bank \$48.24 összeget fizetett ki, sajtóhiba folytán az előző B. L.-ben

\$18.24 összeg jelent meg. Adelaide-i Bajtársaink elnézését kérjük a nyomdahibáért!)

★

Csendőrnapi Braziliában

A M. Kir. Csendőr Bajtársi Közösség Brazíliai Csoportja február 17-én tartotta meg az 1968. évi csendőrnapot. A családi keretek közt megtartott ünnepségen nemcsak a MKCSBK tagjai jelentek meg családtagjaikkal együtt, hanem az MHBK tagjai közül is sokan, v. Almay Béla vk. ezredessel, az MHBK braziliai vezetőjével egyetemben! — ezzel is tanujelét adván annak a megértő, igazán bajtársias szellemnek, amellyel a volt magyar fegyveres erő két legjelentősebb testületének tagjai egymással szemben viseltetnek az emigrációban is.

Várhalmos György főtörm csoportvezető „igazi magyar szabadsággal egybekötött, örömteljes újesztendőt” kívánva, meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket. Ezen alkalommal a csendőrszolgálat alapját képező szellemi, elméleti és gyakorlati ismeretekkel foglalkozott, — kezdve a Csemeghy-féle Büntető Törvénykönyvvel, a Szolgálati Szabályzaton és a többi szabályzatokon, a különböző katonai elméleti és gyakorlati ismereteken át a szolgálati ügyvitelig, a bírósági beadványokig, stb., amelyekkel a csendőrnek mind tisztá-

ban kellett lennie, hogy szolgálatait elláthassa. — Majd a világkatasztrófákat megelőző égi jelenségekkel foglalkozott, az 1915.-ben megjelent üstökösrel és az 1938-ban 3 és fél órán át észlelt északi vörös fényvel, amelyek a veszély közeledtét jelezték az erkölcsöktől eltávolodott emberiségnek. Ezek a katasztrófák eredményezték azt, hogy a M. Kir. Csendőrség 22.000 csendőrének 3/4-része elpusztult s egy kis része pedig jelenleg a világban szétszóródva a hontalanságban kínlódik. A vörös fény még ma is veszélyezteteti, sőt elpusztulással fenyegeti ma is az egész világot.

Ez a rettenetes vörös fény csak akkor alszik majd ki, — mondá Várhalmos csoportvezető — „ha mindenki minden más embert embernek és felebarátjának tekint; — a széthúzások, rágalmak, becsmérlések, önzések és egymás iránti gyűlöletek megszűnnek s ezek helyét „a békesség, az egymás iránti megbecsülés, szeretet és az egymáshoz való ragaszkodás” — váltja fel.

Ezután P. Dr. Kerényi Alaf OSB, az MHBK csoportvezetője üdvözölte a csendőrséget a csendőrnapi alkalmából. Személyes tapasztalatait nyilvánította, amikor kijelentette, hogy otthon a magyar csendőrt mindenki, — kezdve a gyerekektől az öregekig, — szerette, becsülte; — csak a bűnözők, a rendbontók nem. Ez a mindenki szeretete békében, a sok-ezer hősi ha-

lott háborúban és az elnyomás, a megszállás alatt a volt csendőr „Gáborbácsi”-nak, mint munkásnak a kötelességteljesítése mutatják, hogy a magyar csendőr mindenhol és mindenkor megállta helyét „Híven, Becsülettel, Vitézül”.

v. Mohai Szabó Béla, ref. lelkész, MHBK vezető a hősökért és Hazánk sorsának jobbrafordulásáért imádkozott.

v. Szilassy László, színművész átütő erővel előadott szavalaival (Nagy magyar télben picike tüzek) lelkesítette az ünneplő közönséget.

Majd v. Almay Béla vk. ezredes, az MHBK braziliai főcsoportvezetője fejtette ki a csendőrség, azaz az emigrációban a MKCSBK és a honvédség, az MHBK közötti egymást — megértés és együttműködés szükségességét és hitet tett amellest, hogy ez az együttműködés eredményre fog vezetni.

Ezt követőleg v. Király Gyula cső. ezredes megköszönte a megjelenését az egybegyűlteknek, — kiemelve az MHBK bajtársias együttműködését, melynek legélelnebb kifejezője a mai ünnepség.

Végül a Braziliá-nak az UNO-hoz akreditált bizottsága elnökéhez címzett, Magyarország orosz iga alóli felszabadulásának kieszközlése végett írt kérvényt a megjelentek mindnyájan lelkesedéssel aláírták.

A két testvér-szervezet: az MHBK és a MKCSBK az ünnepélyt meg-

előző vasárnap, február 11-én a honvédek és csendőrök zászlója alatt testületileg, — résztvett a Hősökért és Hazánk sorsának jobbrafordulásáért bemutatott szemmisén.

★

Chilei bajtársaink február 17-én ünnepelték a csendőr napot Tóth Gyula főtorm, csoportvezető magyar vendéglőjében. Az ünnepi megemlékező beszédet vitéz Huszka László h. ezds, a Vitézi Rend chilei széktartója mondotta, még hozzá olyan megható formában, hogy mindenkinek könnyeket csalt a szemébe. Csoportvezetőnk az UN-nek szóló csendőrmemorandum szövegét spanyolra fordíttatva bemutatta egy előkelő chilei úrnak, aki 1927-ben Magyarországon született, mikor édesapja ott chilei követ volt. Ez a magyarbarát chilei úr többek közt a következőket mondotta: — „A m. kir. Csendőrség csak a kommunisták elgondolása szerint szűnt meg. Az ma is él és fennáll!”

★

Valenciai bajtársak kis köre (Venezuela) február 14-én templomba vonult és csendben imádkoztak a csendőr Hősök és Mártírok emlékezetére. A csoportvezető szétosztotta a legújabb Bajtársi Leveleket és emlékeztést mondott a felejthetetlen 1942, 1943 és 1944-

es ungvári csendőr napokról, majd jelentős összeget gyűjtött a MKCSBK sajtó és segélyalapjára.

★

Buenos Airesben (Argentina) a MKCSBK-hoz hű bajtársak Nagyiványi Ödön szds vezetése alatt szűk körben ugyancsak megemlékeztek a csendőrnapról. A MKCSBK megbízottja ezen alkalommal sok aláírást gyűjtött az Egyesült Nemzetekhez címzett csendőr memorandum számára. A memorandumra a következő értékes válasz érkezett az Argentin Köztársaság UN előtti állandó képviselőjétől: — „Figyelemmel és érdeklődéssel olvastam levelükben lévő fejtegetéseket, melyek a Magyarországon uralkodó jelenlegi politikai helyzetre vonatkoznak. A szabadság és függetlenség eszméje alapvető részét képezi az Argentin Köztársaság történelmi hagyományainak, melynek kormánya jelenlegi külpolitikája keretén belül állandóan szem előtt tartja ezeket a vezető irányelveket. Személyes kötelesség és kitüntetés számomra, aki országomat az Egyesült Nemzetek Szövetsége előtt képviselem, hogy minden erőmet az előbb említett elvek szolgálatába állítsam. Mély tisztelettel köszöntöm Önöket: José M. Ruda nagykövet”.

★

New Brunswick-i bajtársaink (N. J. USA) március 2-án tartották a csendőrnapot a B. L. utolsó szá-

mának közlése szerint a new-brunswicki Teleki Cserkészházban. A 138 főnyi hatalmas ünneplő bajtársi körben megjelent a MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke: Kövendy Károly szds is Torontóból. Köszöntötte a megjelenteket és ismertette a MKCSBK vezetőség 3 világrész 40 országára kiterjedő sokoldalú munkáját. Megköszönte a new brunswicki derék bajtársak példamutató anyagi és erkölcsi támogatását, melyben a MKCSBK központot részesítik. Kérte a bajtársakat az állandó, szünetnélküli összefogásra, serkentette őket a MKCSBK munkájában való részvételre, melynek célja a magyar haza felszabadításáért folyó küzdelemben mindig többet és kimagaslót cselekedni. Mint otthon volt, a csendőr maradjon az emigrációban is példamutató járőrvezető. Kövendy Károly szds szavait az egybegyültek többször, lelkes tapsviharral szakították meg. Zimonyi Vendel örm, csoportvezető meleg szavakkal köszönte meg az ügyvezető elnöknek bajtársi szeretetben, lelkesedésben gazdag, fáradhatatlan, önzetlen és áldozatkész munkáját, melyet 4 éve végez a csendőr emigrációért, vezeti közel 50 csoportunk együttműködését és kiadja mindnyájunk szívéhez nőtt lapunkat, a Bajtársi Levelet. Majd átnyújtotta a new-brunswicki, betlehem-i és courtlandi bajtársak ajándékát: egy komoly íróasztali felszerelést.

Kövendy szds meghatódott sza-

vakkal köszönte meg a váratlan ajándékot. Kijelentette, hogy míg ereje és egészsége engedi, változatlanul végzi munkáját, mert hisz a csendőremigráció hivatásában és Magyarország felszabadulásában.

Az ünnepi vacsora alatt, melyet a helyi cserkészmamák készítettek el kiválóan, az egybegyült csendőr bajtársak helyi vonatkozású ügyeket beszéltek meg és különféle határozatokat fogadtak el. Javaslat született a csendőrelles kommunista propaganda megfékezésére is. Végül önként jelentkezés és jelölés alapján összeállították azt a küldöttséget, mely hivattott a csendőr memorandum UN palotába vitelére New Yorkba. Az egybegyültek kitörő tapsviharral üdvözlötték a memorandum gondolatát és mindnyájan aláírták.

Az ünnepség lezajlása után a jelenlévő magasrangú honvéd bajtársak, a magyar egyházak lelkipásztorai, a cserkészet vezetői stb. elvegyültek a tiszti és legénységi álmányú csendőr bajtársak közt és soha nem tapasztalt ünnepi jóhangulatban beszélgettek záróráig. A kiváló hangulatban kiváló áldozatkészség is született: Zimonyi Vendel csoportvezető \$210.— US összeg készpénzt nyújtott át az ügyvezető elnöknek, megspórolva a posta és bankköltséget, a Teleki cserkészház pedig kb. kétszer ennyi bevétellel zárta az estet a magyar cserkészmozgalom javára.

★

Kislétszámú pittsburgi csoportunk tagjai (Pa. USA) szerény körülmények közt ünnepezték a csendőrnapot február 20-án. A csoportvezető: vitéz baranchi Tamáska Endre szds a következő kedves levelet juttatta el ezalkalommal Torontóba: — „Megkaptam meghívókat, sajnos nem volt alkalmam és módom, hogy az idén is személyesen jelenjek meg. A torontói csendőrök közé mindig szívesen megyek s lélekben Veletek voltam. Az idei csendőrnapon a magyarok Istene áldja meg Testületünk még élő tagjait mind a vasfüggönyön túl, mind kint a szabad földön. Addjon az Úr erőt a további munkálkodásunkra és soha el nem fogyható erőinkre! Otthon még mindig várnak bennünket és ez biztasson minket a további lanthatatlan munkára!”

★

Cortlandi csoportunk tagjai (N. Y. USA) február 18-án gyültek össze az egyik előkelő helyi étteremben, ahol meghitt baráti és bajtársi hangulatban emlékeztek meg a Jösi és mártírhalált halt Csendőrökről. Határozatot hoztak, mely szerint minden támogatást megadnak a Bajtársi Levél számára s a példányszámot szeretnék kiterjeszteni a csendőr ifjúság számára is, mert a jövő fiatal nemzedéke számára szükségesnek tartják az igazi csendőrhagyományok átadását. Javasolták a MKCSBK köz-

pont számára, hogy létesítsenek egy alapot, mely jutalmazná a csendőr gyerekek honvéd és csendőr tárgyú irodalmi kezdeményezéseit. A csoportvezető: Pekáry István fhdgy felajánlotta, hogy a lovascsendőr szellem életbentartása céljából díjmentes lovas tanfolyamot szervez az érdeklődő csendőr gyerekek számára minden nyáron a vakáció idején.

★

Chicagói bajtársaink (Illinois, USA) 1968. február 17-én gyültek össze a náluk meghonosodott háziösszejövetel keretében Papp István örm bajtársunk lakásán. Az idei ünnepünkön is megjelentek az elmaradhatatlan csendőr asszonyok és csendőr gyermekek. A hagyományos csendőrnapi ismét kiválóan sikerült. A kitünő vacsora elfogyasztása után Jegenyés Pál főtörm, csoportvezető mondott emlékező beszédet. Kifejtette az összetartás fontosságát, a hagyományok ápolását. Megemlíttette, hogy az 1933 évben Brüsszelben rendezett nemzetközi közbiztonsági konferencián a sokszáz delegátus a világ minden részéről a statisztika alapján a világ legmegbízhatóbb, leghüségesebb közbiztonsági szervezetének a Kanadai Királyi Lovascsendőrséget, utána másodikként a Magyar Királyi Csendőrséget nevezte meg. Idézte a MKCSBK nagy egységében lévő hatalmas erőt, melyre manapság is

büszke lehet minden csendőr. Utána a jelenlévő csendőrgyerekek közt három régi magyar 10 koronás aranyat osztott ki a központ nevében elismerésül az amerikai iskolákban felmutatott kitűnő előremenetelükért. Végül 1 perces néma vigyázz állásban hódoltak a Hősök és Mártírok örök nagy eszméinek.

★

Milwaukee-i bajtársaink (Wisconsin, USA) 1968. február 10-én rendezték a hagyományos csendőrnapi vacsorát, mely várakozáson felül kitűnően sikerült. 60 meghívót küldtek ki, 80 főre számítottak, végül is 120 személy jelent meg a csendőr és honvéd bajtársak, egyházaink képviselői és a csendőrbarátok közül.

A disznótoros vacsora elfogyasztása után Fogarasi József alhdgy, csoportvezető üdvözölte a megjelenteket, majd vitéz Horváth Árpád szds mondotta el kiváló ünnepi beszédét. (A beszédet szószereint közli a jelen B. L.)

A csendőrnapi sikeren fellelkesülve bajtársaink február 24-re bált rendeztek a rk. templom dísztermében, ahol közösen a honvéd bajtársakkal és Milwaukee magyarságával kitűnően szórakoztak. A bálon megjelentek a milwaukeei népi németek is és ők is kiválóan érezték magukat, ígérték, hogy máskor is eljönnek, ma is magyaroknak érzik magukat.

A milwaukeei csendőrnapi vacsora és bál nem remélt kiváló sikerrel. A központ jelentősége és a MKCSBK központ számára a Bajtársi Levél és a segélyalap javára!

★

Angliai bajtársaink 1968. február 17-én ünnepelték a csendőr napot Londonban a Mindszenty Otthon dísztermében rendezett ünnepi vacsorán. Az ünnepségen 17 családtag és cső barát jelent meg. Kultsár Lajos alezmondott nagy hatással ünnepi beszédet, mely után a vacsora résztvevői aláírták az UNO angliai követéhez, Lord Hugh Caradonhoz szóló memorandumot. Majd kiosztásra került Nagymagyarország című térképe, mely általános örömet okozott bajtársaink körében. A vacsora résztvevői 22 angol fontot adtak össze a Bajtársi Levél és a központi segélyalap javára, majd a késő éjjeli órákig maradtak együtt.

★

Ausztriai bajtársaink kis csoportja és szórványai szintén összejöttek a csendőrnapi megünneplésére. A mai idők azonban nem alkalmasak az ottani ünnepségek részletesebb közléseire. A Bodeni tó környéki bajtársak levelet írtak, amelyben kedves szavakkal fejezték ki örömlüket, elismerésül

et a MKCSBK központi és a vezetőség önzetlen, eredményes háttérrel munkájáért.

★

Németországi bajtársaink erős szociális kötődtsége miatt komoly csendőrnapi ünnepség rendezésére nem kerülhetett sor. Így a Feketeerdőben és környékén élők egy szerény kis bajtársi vacsorát rendeztek február 17-én Freiburgban, Kolpinghaus vendéglő különtermében, ahol összesen 19-en gyűltek össze, tiszti, tiszthelyettesi bajtársaink, csendőrbarátok és hozzátartozók. Strassburgból elutazott vitéz Temesvári Endréné, utoljára felügyelőnk özvegye fiával: vitéz Temesváry Márton tb. hdgyval, megjelent még egy ferences csendőrbarát páter és egy lelkes freiburgi magyar hölgy. Egy tiszti bajtársunk röviden megemlékezett a nap jelentőségéről, a hazai ünnepségekről és hosszasan áldozott hős halott és mártír bajtársaink emlékének. Hangsúlyozta a bajtársiasság ápolását és örömmel üdvözölte a vendégeket. A derék freiburgi bajtársakhoz is szólt, akik mindig az élen járnak a csendőrünnepeken látogatásában, kérte őket, hogy továbbra is őrizzék a csendőr bajtársi összetartozás tületét. Külön megköszönte a német bajtársaknak, hogy szintén eljöttek velünk éreznek. Az egyik német menyecske — ki 22 év alatt tanult meg magyarul — megemlékezett a freiburgi

— anyanyelvünkön fejezte ki örömlét, hogy a csendőr ünnepségeken résztvehet, mert ő ott igazán jól érzi magát. A kedves est jóval éjjél után ért véget. A résztvevők másnap megjelentek a freiburgi magyar szentmisén.

★

A Bodeni tó nyugati végében szintén volt egy szerény csendőrnapi összejövetel, hol 4 tiszti bajtársunk köszöntötte az egyik közszeretettben álló ezredes bajtársunkat 70-ik születésnapján. Találkozójukról levelezőlapon üdvözölték a MKCSBK központot.

★

Franciaországi bajtársaink a csendőrnapi ünnepséget 1968. február 10-én tartották meg Tourcoingban, a MKCSBK területvezetője lakásán, melyen 14-en vettek részt.

A házigazda üdvözölte a megjelenteket, majd Bata József örm mondotta el ünnepi beszédét, melynek során megemlékezett a hős halált halt és mártírhalált szenvedett csendőr Bajtársokról. Ezután 1 perces néma vigyázz állásban tisztelegtek dicső emléklüknek.

Ezután újból a területvezető: Tóth József törm vette át a szót, további összetartásra buzdította a jelenlévőket. „Hívő hittel és áldozatosan kell tovább dolgozni szülő hazánk és otthoni testvéreink

szabadságáért! Csüggedni nem szabad, mert az idő közeledik a vég-ső leszámolásra!”, mondotta többek közt. Majd ismertette a MKCSBK központi memorandumát, azt mind lelkesen aláírták és továbbírták New Yorkba az Egyesült Nemzetek francia követéhez.

Majd Hajas István tb. csendőr szavalta el legújabb versét, a „Tetekre föl” címűt, melyet az ideai csendőrnapi írt. Végezetül a Szózat szövegét mondták el: „Hazádnak rendületlenül”, majd bajtársi vacsora követte a kiválóan sikerült csendőrnapi ünnepséget. A csoport a késő esti órákig maradt együtt kellemes hangulatban. Ez alatt Hajas István aláírta a külön ez alkalomra írt üdvözlő levelét a megjelentekkel s elküldötte a MKCSBK központnak.

★

Hollandiai bajtársaink február 14-én vitéz Karsay Jenő alez lakásán csendőrbárátok körében emlékeztek meg a csendőrnapról.

★

Calgary-i bajtársaink (Alberta Kanada) 1968. február 10-én tartották meg a csendőrnapot a magyar rk. templom dísztermében bajtársi és baráti körben a hozzátartozók részvételével. Megjelentek a római katolikus és református egyházfők és a honvédség képviselői is. Az izletes pulykavacso-

rát a csendőrasszonyok készítették el. A megnyitó beszédet Dávid Sándor törm bajtársunk mondta, a díszében Dr. Fabó Károly fhdgy. csoportvezető, pohárköszöntőt Dr. Kiss Gyula szds.

A honvéd bajtársak nevében vitéz Balogh József, MHBK csoportvezető szólalt fel és méltatta a m. kir. Csendőrség múltját és az emigrációban folytatott kiváló működését. Beszélt még Fülöpp József honvéd őrgy is, aki vitéz Balogh Józseffel együtt már hosszú ideje a calgary-i MKCSBK tagjai, min. tb. csendőrök.

A beszédek után emelkedett, kiváló hangulathat telt el az est hátralevő része. A borozgatás megoldotta a nyelveket, az emlékezés hazavitte a résztvevőket a szülőhazába, ahol ma is a szovjet hadsereg az úr és nem ünneplik a csendőrnapot...

★

Montreáli bajtársaink (Quebec, Kanada) a csendőrnapot 1968. február 17-én 8 órai kezdettel rendezték meg a Székely Kultur Egyesület különtermében.

Az ünnepségek és bajtársak üdvözlésével vette kezdetét. Köszöntötték a csendőr bajtársakat a rom. kat. magyar egyház nevében Spalovszky Mihály az egyház világi elnöke, Dr. Szathmáry Lóránt a Szt. István Egyesület üdvözlését tolmácsolta. Aztán került sor a Közpon-

ti Vezetőség által adományozott magyar 10 koronás arany jutalmak kiosztására, jutalmat kaptak eredményes tanulmányaikért Pál Anikó, Pataki József, Kontra Tamás és Cserhalmi László. Pál Anikó és Patak József nevében szülei, Cserhalmi László személyesen vette át, míg Kontra Tamásnak postán ajánlott levélben küldték ki. A „Csendőr Áldozatkészség Emléklapját” kapta Bagdi Lajos törm. bajtársunk, ki betegsége miatt nem tudott megjelenni, így lakásán Cserhalmi bajtársunk személyesen adta át neki.

Az ajándékok kiosztása után a díszmagyarba öltöztetett 7 éves Jászberényi Józsika és a 3 éves Jászberényi Elvira magyar verseket szavaltak. A két legfiatalabb csendőrgyerek nagy tapsot kapott.

Következett az ünnepi beszéd, melyet felkérésre Paláncz Lipót, a csendőrség régi barátja mondott. Beszéde során a Csendőrség érdemeinek kihangsúlyozásával, tömören válaszolt a közbiztonság-szolgálat eredményes ellátásához szükséges követelményeket, melyeket háborúban és békében ez a szolgálat a csendőrtől megkövetelt. Beszédéből érezhető volt a csendőr szellem teljes ismerete. Vacsora után árverésre került Jászberényi bajtársunk felesége által adományozott ajándék, ami jól sikerült.

Az aznap dühöngő nagy hóviharnak tudható be, hogy a vacsorán csak 50 személy jelent meg,

kik záróig kellemes családi hangulatban szórakoztak. Szathmáry Lóránt bajtársunk zongora játékkal szórakoztatta vendégeinket.

★

A Niagar-vidéki csoport (Ontario, Kanada) 1968. február 10-én disznótoros vacsorával egybekötött Csendőrnapot tartott, melyen a bajtársakon kívül, a környéken lakó, mintegy 120 cső. barát, valamint Buffalóban, Hamiltonban és Brandfordon lakó bajtársak jelentek meg.

Nagyszerű vacsora mellett kitűnő hangulat uralkodott. A csoportvezető meleg szavakkal köszönte meg az egybegyűltek csendőrséghez való ragaszkodását és szeretetét. Ez alkalommal a csoport, a new-brunswicki bajtársak kezdeményezésére írt és Kanadának az Egyesült Nemzetekhez kiküldött képviselőjéhez címzett azon Memorandumra, amely Magyarország és a Szovjetunió között fennálló „Barátsági”- szerződés 20 évre való meghosszabbítása ellen foglal állást, közel 100 aláírást gyűjtött.

Másnap, február 11-én a wellandi r. k. és ref. templomokban a Szentmisét illetve Istentiszteletet a hősi- és mártirhalált halt bajtársainkért muattak be lelkipátszoraik.

★

Hamiltoni bajtársaink (Ontario, Kanada) 1968. február 17-én ren-

dezték a csendőrnapot a csoportvezető: Seregélyes Márton főtörmbajtársunk lakásán, melyen 34 bajtársunk és hozzátartozó, valamint vendég jelent meg. A főasztalnál Kiss Gábor S. J., hamiltoni plébános, Gérus István őrm a hamiltoni ref. egyház gondnoka, a MKCSBK vezetőség alelnöke és ügyvezető elnöke foglaltak helyet.

A főasztal mögött a falon a hamiltoni csoport zászlaja, kakastoll, csendőrpuska és csendőrkardok emelték az ünnepi hangulatot.

A hamiltoni csendőrnapi vacsora

Az izletes disznótoros vacsorát a csendőrrasszonyok főzték és szolgálták fel, élükön a háziasszony és Suller János szakv bajtársunk felesége.

Asztali áldást a rk. plébános mondott, majd Kövendy Károly szds, a vezetőség ügyvezető elnöke mondotta el ünnepi beszédét, mely nem a régi idők idézése volt a szabad szép szülőhazából, hanem

bő tájékoztatást nyújtott emigráns csendőr kötelességeiről az új házában. Mert a csendőr az emigrációban is híven teljesíti kötelességeit a magyar érdekekért és Magyarorszáig felszabadulásáért.

Végül Gérus István őrm bajtársunk méltatta a csendőrnapi vacsorát, majd a csendőrnapi vacsora örökkanadás derék járőrvezető szeméin keresztül. Ezután Seregélyes főtörmb csoportvezető ismertette a csendőrmemorandumot, melyet lelkesen írtak alá a jelenlévők és továbbítottak New Yorkba az Egyesült Nemzetekhez.

Az egybegyűlt bajtársak végül emelkedett jóhangulatban beszélgettek a késő éjszakai órákig, melybe bekapcsolódtak csendőrbajtársaink is, köztük Jaczenkó Imre, a rk. egyház gondnoka és Várady Gyula, a Szabadságharcos Szövetség titkára.

★

Torontói csoportunk (Ont. Kanada) 1968. február 10-én rendezte a hagyományos csendőrbálját a megszokott helyen, a Szent Erzsébet rk. egyház dísztermében. A bálon csak 250 vendég jelent meg a szokásos telt ház helyett, mely a szokatlan, csontighasogató hidegnek tudható be. Dr. Szalontai Sándor csoportvezető üdvözlő szavai után Finta Imre szds bajtársunk mólkázása emelte a jóhangulatot, majd a vezetőség ügyvezető elnöke bemutatta az USA-ból érkezett Andróczy Ferenc M. Sc. őrm, egyetemi tanár bajtársunkat, kinek át-

Dr. Szalontai Sándor g. fhdgy, a 60-as esztendő legkiválóbb MKCSBK csoportvezetője ünnepi beszédét mondja 1968. februárban a torontói csendőrnapi vacsorán

adta a MKCSBK Elismerő Okiratát. Andróczy őrm bajtársunk közvetlen, szívbőljövő szavakkal fejezte ki örömét, hogy ismét csendőrbajtársak közt lehet és olyan környezetben, melyet el se képzel azelőtt. A nagyteremben Erdélyi Barna detektívfelügyelő híres cigányzenekara húzta megállás nélkül a csárdásokat és keringőket, a felső teremben modern tánczenekar harsogta a hangulatos zenét. Mindenki jólérezte magát záróráig. Az erkölcsi és anyagi siker hozzájárulóiként feljegyeztük mindazon csendőrrasszonyaink nevét, kik sütemény adományozással járultak hozzá az est sikeréhez: Fényes Lászlóné, Kiler Róza, Feke Lászlóné, Karacs Lászlóné, Virágh Józsefné, Fehérváry Ferencné, Ráköczy Jánosné, Kiss Károlyné és Sipos Jánosné.

Torontói csoportunk a csendőrnapi vacsoráját február 24-én tartotta meg a Budapest vendéglő gyönyörű különtermében, hol telt ház mellett közel 100 fő hallgatta végig az ünnepi műsort és fogyasztotta el az ünnepi vacsorát.

Kay Gyöngyi magyarruhás kislány ragyogó szavalata mindenkit meghatott. Az ünnepi beszédet Borbély István S. J. rendfőnök mondotta kegyeletes szavakkal a Hősök és Mártírok emlékezetére. Végül vitéz Serényi István tb. csendőr szólalt fel, ki átvette a csendőrijelvényt és a MKCSBK Elismerő Okiratát. Beszédében kitért gyermekeveire, amit csendőrlaktányában töltött, hol édesapja őrsparancsnok volt. Ott tanulta meg a kötelességteljesítést és küzdeniakarást, az egyenes életet, a törvénytiszteletet és hazaszeretetet. A megrázó, kemény ember lelkeiből jövő szavak mindenkit fel-tűztek. Az ünnepi műsor lezaj-

vitéz Serényi István tb. csendőr jól érzi magát Torontóban

lása után eddig sohasem tapasztalt lelkes hangulat alakult ki, mely végül hangos nótázásba tört ki.

Zárórakor még az utcára is kicsendült a magyar és székely himnusz fennsleges dallama a torontói Liszt Ferenc kórus néhány vendégtagjának vezetésével.

★

Csendőrnapiak, illetve csendőrvacsorák voltak még Detroitban, Clevelandben és Buenos Airesben, melyet a Magyar Csendőrök Családi Közössége rendezett.

★

Köszönjük Bajtársak, a csendőrszellem változatlanul él!

Nemzetközi társaság a torontói csendőr bálon: Balogh Jenő francia ejtőernyős szds francia feleségével, Forbes Frigyes tb. alhdgy, Brush Gordon cső barát, az eszt Garayné, Varga Géza hv. szds

HÍREK, KÖZLEMÉNYEK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Bajtársaink emlékeznek, hogy a legutóbbi Bajtársi Levélben nagy S. O. S. jelzéssel azonnali segítséget kértünk egy súlyos beteg bajtársunk: Gyimesy Sándor hadnagy számára, ki súlyos TBC betegséggel szenved Chilében. Bajtársaink megértették S. O. S. felhívásunk fontosságát. Azonnal, szerte a világból megindultak a kisebb-nagyobb adományok, 1 dollártól a 10 dollárig, minek következtében Gyimesy Sándor hdgy bajtársunk-

nak 200 kanadai dollár anyagi segítséget küldhettünk. Gyimesy Sándor azóta nyugodtabban él, jobban el tudja viselni szenvedéseit és a MKCSBK központhoz a következő levelet küldte:

„A chilei betegsegélyző intézet megállapította, hogy nincs remény felépülesemre, így egy egész csekély kis összeggel nyugdíjba küldött. Hála Istennek, a magyar csendőr bajtársak bőkezű adakozása

oly mértékben segített rajtam és családomon, hogy a befolyt összeggel feleségem meg tudott indítani egy kis vegyeskereskedést, mely néhány hónap múlva biztos megélhetést szerez családom számára. Magam annyira meghatódtam nemes bajtársi segítségükön, hogy nem találok megfelelő szavakat mély hálám kifejezésére. Mély tisztelettel Százados Úrnak és a többi csendőr Bajtársaimnak: Gyimesy Sándor hdgy, Santiago de Chile, 1969. Január 22.”

Gyimesy Bajtársunknak hitet, gyógyulást és talpraállást kívánunk!

Ti elöttetek pedig, áldozatos csendőr Bajtársaink, a vezetőség tiszteleg!

S. O. S.

Csendőr Bajtársak, újból S.O.S. kérelemmel jövünk Hozzatok, azonnal nagyobb összeggel kell segítenünk egy szakaszvezető és egy százados bajtársunkat. E sorok olvasásakor vegyetek elő egy borítékot, címezzétek meg: „MKCSBK” Hungarian Veterans, P. O. Box 65, Islington, Ont. Canada. A borítékra a feladó mellé írjátok oda: Kerekes szakv, Bokros szds. Mi áldozatos adományotokat azonnal továbbítjuk S. O. S.! Életet kell menteni!!!

Kerekes Ferenc szakv. Bihar megyében, Körösjánosfalván született és nőtt fel. 1940-ben a bécsi döntés nem hozta haza színmagyar faluját. Egyik éjjel átszökött Magyarországra és jelentkezett a magyar hatóságoknál. A csendőrséghez kérte felvételét, ami sikerrel járt. Átképzésre az ungvári tanzljhoz küldték. Járőrtársi tanfolyamot Makón végzett. A kolozsvári kerületnél szolgált az apahidai őrsön, majd félixfürdői és céckei őrsökön. A szovjet hadsereg előretörésekor szervezett csendőregységgel Tordánál került bevetésre, a véres harcokban megsebesült. A kolozsvári hadikórházban épült fel, majd visszatért a cécken őrsre. A visszavonulás során végig utóvédharcokat vívott egysége. Az összeomláskor az amerikaiak elfogták és a bad-kreuznachti hadifogolytáborba került Németországba. A hadifogolytáborban éhinség dühöngött, minek következtében az Idegenlégióba jelentkezett a táborban megjelent francia Idegenlégió toborzó bizottságánál.

Élete az ismert idegenlégiós élet lett: kiképzés Afrikában, Algirban Sidi-Bel-Abbesben beosztották a légió 1. gyalogezredébe. Itt pk-i szd-ban szolgált. Az ezred I. zljával Indokina helyett Tuniszba küldték, ahol a Le Kef-i erődben szállásoltak be. Kerekes bajtársunk jó katona volt, pk-ai kedvelték, rövidesen tizedessé léptették elő és rábízták a fegyver és lőszeraktár kezelését. Ezidőben, 1947 nya-

rán sokan megszöktek az idegenlégióból, mert az új zsidó állam: Izrael ügynökei fantasztikus magas fizetéssel toboroztak önkénteseket az arabok ellen. E veszélyre pk-ai figyelmeztették is Kerekes bajtársunkat. A végzetet elkerülni azonban nem lehetett: Kerekes tizedest 4 idegenlégiós szökevény fegyvereik kicserélése ürügyén megtámadta, fejét három helyen beszakították, hátgerincét puska-tusával eltörték. Előjárói vérbe-fagyva, eszméletlenül találták meg. Azonnal hadikórházba szállították és a gondos orvosi kezelés 1 évi élet-halál küzdelem után megmentette. 90%-os hadirokkantként nyugdíjazták a légióból. Algirban

telepedett le. Gyógyulása után megnősült, algiriai magyar leányt vett feleségül, a házasságból két fiú és egy kislány született. Időközben kitört az algiri arab lázadás, a békés, rendezett életet zür-zavar, tortura és terror váltotta fel. De Gaulle tábornok feladta és kiurította Algirt. Kerekes bajtársunk is Franciaországba költözött és a francia Alpok közelében telepedett le. Kis házat vásárolt, amennyire rokkantsága engedte, gyári munkát végzett. A franciaországi zavaros helyzet elértéktelenítette kis nyugdíját, ugyanannyira, hogy a háza törlesztése is lehetlenné vált. Felesége idegbeteg lett, a családba beállt az éhezés

és nélkülözés. Mindezek tetejébe a házat is árverésre tűzték ki. Egy súlyos hadirokkant csendőr bajtársunk léte, családjának élete került veszélybe.

Csendőr Bajtársunk, ki olvasod e sorokat, nyisd meg nemes szívedet, nyisd ki pénztárcádat! Küldj azonnal 1-2 dollárt e romlásba került bajtársunknak!

Bokros István szds egyik kárpát-aljai szárny pk-unk volt. A szovjet hadsereg közeledésekor szárnya bevetésre került az uzsoki szoros, majd Ungvár védelmére. Egyre ritkuló csapatával végigharcolta Szlovákiát és 1945 tavaszán jelentkezett a Dunántúlon viharvert egységével. Németországból Ausztráliába vándorolt ki. 1966-ban súlyos beteg lett, meg nem állapítható agysérülés, vagy gerincsérülés következtében mozgásképtelenné vált, se járni, se mozogni, de még inni se tud.

Az ausztrál hatóságok havi \$31. nyugdíjjal egy magyar öregotthonban helyezték el, de gyógykezeléséről tovább nem gondoskodnak. Bokros szds orvosai egy közeli gyógyfürdő látogatását ajánlották, mely visszaadhatná egészségét. A hatóságok ezt a külön gyógykezelést nem fizetik, Bokros bajtársunk reménytelenül mozgásképtelen állapotban tekint sötét jövője felé.

Csendőr Bajtársunk, ki olvasod e sorokat, légy a régi segítőkész ember: küldj 1-2 dollárt súlyos beteg Bokros bajtársunknak, hogy elmehessen a fürdőbe, visszakaphassa ismét mozgásképeségét. Csak mirajtunk áll, hogy megmentjük őket! Bajtárs, cselekedj! S. O. S. Várjuk adományaitokat, a magyarok Istene fog megáldani érte!

MKCSBK vezetőség

1936. dec. 24-én a győri közlekedési őrs két szegény kislányt teljesen felruházott és ajándékokkal elhalmozott

Zrínyi Rádióprogram

Az edmontoni (Alberta, Kanada) „Zrínyi Rádióprogram”, röviden és magyarul az edmontoni magyar katonarádió bemondója: Noel Péter okl. mérnök február 18-án a következőket sugározta szét:

„24 évvel ezelőtt, február 12-én Budapest maroknyira apadt védőserege parancsot kapott a városból

való kitörésre, hogy a felmentő csapatok éleit Biatorbágnál elérje. A kitörősereg soraiban volt a műegyetemi és a többi egyetemi zászlóaljok leharcolt, beteg, de harcikedvben töretlen fiatal legénysége, köztük jómagam is. A romokban heverő királyi várból az első parancs szerint a Zárda utcánál kellett volna kitörnünk, de vá-

ratlanul átrendeltek minket a Széna térre. Fájó szívvel búcsúztunk a véres romoktól! Míg a rohamparancsot vártuk, végigszaladt bennünk a másfélhónapos budai harcok minden emléke: a váratlan karácsonyi riasztás, az első tűzharc az Új Szent János kórháznál, a Baár Madas leánygimnázium, a Vérhalom tér, a Remetehegy, a Guggerhegy és a Hármashatárhegy vonulata, azok a helyek, honnan mindig kevesebben tértünk vissza, mint kimentünk. Hősi halott bajtársainkat szánkón cipeltük haza és éjjel folytak a temetések a volt amerikai követség kertjében. Szamody Olaf fhdgy, szdpk-unk súlyos sebesülten feküdt a Rókusban immár szovjet kézen. Sipeki Balázs szds, zlj pk-unk súlyos égési sebekkel került kórházba, ahol nem sokára meghalt. A vidám Babinszky László fhdgy, új szdpk-unk, Winter zls, szak. pk-unk és a zlj szeretett, új pk-ja: Nagy Zsombor csendőr százados együtt tárgyalták a kitörés részleteit, majd előkészített bennünket az utolsó nagy rohamra.

Nyugodtak voltunk, elszántak és gondolatban búcsúztunk szeretteinktől.

Nagy Zsombor szds hatalmas termetű fiatal ember volt, a csendőrségtől osztotta be hozzánk vitéz Hindy Iván vezds úr, a védősereg legfelsőbb pk-a. Nagy Zsombor szds úr mintaképe volt az 1919-es véres kommunból felnőtt

magyarságnak, a biztonság öre, bajban barátja, segítő bajtársa öszszes alárendeltjének. Ha ránézünk, máris a biztonság érzése fogott el.

A remetehegyi harcok idején egy csendőrszakaszt osztottak be arcvonalunk megerősítésére. Az „Ora el Labora” villában voltunk, amikor a szakasz megérkezett. Egy idősebb főtörm volt pk-uk. Éppen a szokásos szovjet aknatűz terített bennünket, mi dekkoltunk, a csendőrök azonban rá se hederítettek, mintha gyakorlótéren lettek volna, úgy mozogtak idegek nélkül. Új feladatot kaptunk: kivetni az oroszokat a Széplaki vendéglő közelében tegnap elfoglalt állásából! A parancsot egyetlen rohammal végrehajtottuk. A csendőrök közöttünk szétszétva vettek részt a támadásban, higgadtságuk átragadt mindnyájunkra, a fiatal harcosokra. A csendőrök állva harcolták végig a támadást, mint mondták, fekvé nem lehet látni az ellenséget! Súlyos veszteségeink voltak itt is, a csendőrök velünk maradtak és az állandó harcokban teljesen felmorzsolódtak! Igen sajnáltuk őket, 24 év távlatából is élénken él bennem magatartásuk, bajtársiasságuk.

Felharsogott a rohamparancs! Nagy Zsombor szds úrral az élen kis csapatunk megkezdte a kitörést! Sokan elestek, mire a Fogaskerekű végállomásához értünk, alig voltunk egy szakasznyian. De

tovább, előre! A Jánoshegyi kilátóig egésznapos harcban küzdöttük előre magunkat. Itt egy védett domb alatt Nagy Zsombor szds öszszegyűjtött bennünket, kiadta a következő parancsokat és rövid pihenő után megindult a kilátó aljában öszszevont szovjet harckocsi-vonal áttörése. Ekkor láttam utoljára zljpk-omat, magam sebesülten orosz fogságba estem.

Február 14-én ünnepli a m. kir. Csendőrség a csendőrnapot, e napon vérbefojtotta az ellenség a ki-

törést, Nagy Zsombor szds úr is hősi halált halt, a megmaradt csendőrök életét kioltotta a szovjet golyó...

24 év távlatából igaz bajtársi szeretettel gondolok Rátok kedves csendőr Bajtársaim! Kötelességeket hazatokért híven, becsülettel és vitézül teljesítettétek! Adjon a Mindenható örök békét Ti nektek és sokat szenvedett népünknek reményt a szebb jövőben!"

Svábjaink emlékezése a m. kir. Csendőrségről

A Stuttgartban kéthetenkint megjelenő „Unsere Post, Heimatzeitung der Ungarndeutschen” 1968. február 4-i számában egész oldalas cikkben ismerteti és méltartja a m. kir. Csendőrséget. A lap fényképet is közöl, egy 1912-es járőrképet és megjegyzi, hogy a kép két népi német csendőrt ábrázol.

A cikk bevezetőül megemlíti, hogy idősebb honfitársaik biztosan jól emlékeznek még a „rend délcég és szigorú örei”-re. Az ismertetés célja, hogy a külföldön felnőtt népi német ifjúság is képet alkothasson magának a „régiz Haza” csendőrintézményéről. A további-

akban németül a következőket írja:

A magyar csendőrség, bár vidéki rendőrségi szolgálatot látott el, a valóságban azonban egy katonai elitcsapat volt, mely alapos kiválasztás és szigorú próbaszolgálat után felvett emberekből állt. A hosszú, kemény és szigorú kiképzés, iskolázás sohasem ért véget, mert idők folyamán mindig adódott valami új, ami a kiképzés kibővítését szűkségessé tette.

A magyar csendőröknek szép rájuk szabott zöldesbarna egyenruhájuk volt. Különleges jellegzetes külsőt adott nekik a sisakszerű kemény fekete vadászkalap a nagy,

csillogó zöldesfekete kakastoll forróval és az állra csatolt rohamszíjjal. A csendőrök megjelenése rendszerint bizonyos izgalmat váltott ki. Ha valakihez bementek, vagy csak ha a háza előtt megálltak, szinte futótűzként terjedt el a hír a faluban, hogy hol vannak a zsandárok.

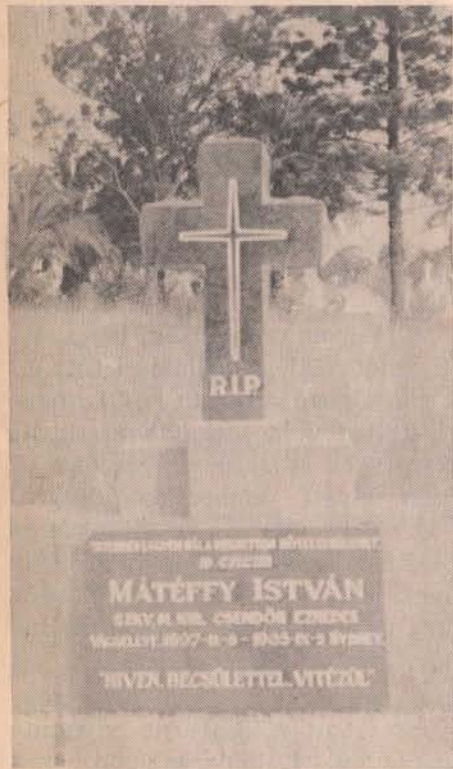
A következőkben külön-külön bekezdésekben ismerteti a cikk a csendőrség 1881. február 14-i megalapítását, a Szolgálati Utasítás fejezeteinek megfelelő csoportosít-

tásban a szervezetét, a csendőrséghez való felvételt, próbaszolgálatot, a közzgazdálkodások lényegét, a nőülést, a csendőrség feladatát és szolgálatát. Ez az ismertetés teljesen tárgyilagos és szakszerű.

Befejezésül pedig összefoglalóban elmondja a cikk, hogy a csendőrség valóban elitcsapat volt és mint a közbiztonság, rend és nyugalom őrei a csendőrök a kormányzat erős támaszai voltak.

Köszönjük „Unsere Post”!

A második világháború utáni Magyarországon egy még ma is tartó példátlan rágalom és gyalázkodó sajtóhadjárat indult meg a m. kir. Csendőrség ellen. Ennek sajnos, a tájékozatlan külföld is bedőlt és ahogy otthon a csendőrt tűzzel-vassal irtották, üldözték és bebörtönözték, ugyanúgy külföldön is, a szabad világban is sok mellőzés, megaláztatás érte a „háborús bűnösnek” kikiáltott m. kir. csendőrt! Hosszú évek teltek el, míg Nyugat szeme kinyílt és rájött arra, hogy mint sok más téren, úgy a magyar csendőrséget illetően is félrevezették. A világon szétszóródott magyar csendőrök szorgalma és becsületessége, megbízhatósága nyitotta ki a szemeket és hála a sok névtelen bajtársunknak, nekik köszönhető, hogy a csendőrmúlt ma már az egyik legjobb ajánló levél. Visszagondolván a sok meg nem érdemelt rágalomra és gyalázkodásra, kétszeresen jól esett az „Unsere Post” bátor tárgyilagossága.

Mátéffy István ezds sírja Sydneyben, Ausztráliában

A m. kir. Csendőrség a német hadtudományi folyóiratban

A posta sok érdekességet hoz a kanadai MKCSBK központ címére. Ilyen váratlan öröm volt a nyugatnémet „Zeitschrift für Heereskunde” folyóiratának 1959. februári száma, melyet Gyldenfalk Artur ny. dán államvasuti felügyelő, tb. csendőr küldött hozzánk.

A hosszakkal cikkből Gyldenfalk barátunk leírta a m. kir. Csendőrség történetét a testület felállításától kezdve a II. világháború végéig. Az igaz, tárgyilagos és barátságos cikkben a szerző maradandó emléket állított a magyar csendőrségnek. Nyugati történetírók egyszer — mikor megírják az igazi történelmet is — német nyelven kitűnő forrásmunkát találhatnak Gyldenfalk dán katonatudós tollából.

A szerzővel több levelet váltva a következőket tudtuk meg: 18 éves korában állt a dán államvasutak szolgálatába, katona sohasem volt, mert Dániában nem volt kötelező katonai szolgálat. A trianoni időkben tagja lett a dán hadtudományi társaságnak, a finn hadtörténeti társaságnak, a német hadtudományi társaságnak. Ilyen minőségben távoli utazásokra indult, eljutott Magyarországra is, hol HM engedéllyel és magyar tiszti tolmács kíséretében tanulmányozta a

m. kir. Hadilevéltárt, a huszár csapatainkat és a m. kir. Csendőrséget. Személyes barátságot kötött vitéz Aggházy Kamill vörge-al, a Hadimúzeum és Levéltár akkori pk-ával, ki Gyldebalk barátunkat Dániában meg is látogatta. Gömbös Gyula vezds, miniszterelnök és honvédelmi miniszter több levélben köszönte meg a szerző munkásságát külföldön. Horthy Miklós kormányzó a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét adományozta kiváló magyar szolgálatának elismeréseképpen.

Gyldenfalk Artur tb. csendőr, dán államvasuti felügyelő

Gyldenfalk barátunk az összeomlás után Németországban kutatva magyar barátait. Így talált rá Mátray Ferenc ezds bajtársunkra, kit meglátogatott, majd Mátray ezds viszonzta látogatását Dániában. Folkusházy Lajos altbgy, akkori MKCSBK vezető 1959-ben tb. csendőrként felvette a MKCSBK-ba..

Gyldenfalk Artur a II. világháború végéig tagja és elnöke volt a

Magyar-Dán Társaságnak Kopenhagenében, azóta is élénk figyelemmel kíséri a világeseményeket, sok érdekes magyarvonatkozású újságcikket juttatott el a MKCSBK központba. Jelenleg, mint ny. államvasuti felügyelő él a dán főváros közelében. Az emigráns csendőr szeretettel köszönti és büszkék vagyunk arra, hogy ilyen kiváló ember a mi dán tb. csendőrbajtársunk: A. Gyldenfalk.

Hazai emlék egy elásott és hozzátartozók által megmentett csendőrládából: a deméndi őrs fiatal csendőrei, kiket a szovjet csapatok saját sírjuk megásására kényszerítettek, majd a sírba géppisztolyozták őket.

A mártirhalált csak egy csendőr élte túl, akit időközben

Galántára helyeztek

Örömmel adjuk közhírré bajtársaink között, hogy a MKCSBK egyre fejlődik és növekszik az emigráció 25-ik esztendejében is mind létszámában, mind anyagiakban! 1968. őszén az ügyvezető elnök csendes óceáni látogatásakor megalakult a MKCSBK 49-ik, British Columbiái csoportja Hangodi Város alhdgy csoport vezetősége alatt, ezzel egyesítettük a Vancouverben, Garibaldiban és Seattleben élő bajtársainkat. Az új csoport székhelye Victoria, B. C. Kanada.

1968. késő őszén Ardmore, Pennsylvania, USA székhellyel megalakult a MKCSBK 50-ik csoportja Farkas-Pusztay Ödön törmbajtársunk csoportvezetősége alatt a történelmi „Valley Forge”-i csoport néven. Szívből gratulálunk és jó munkát kívánunk, mindenkor együtt, egyetértésben egyházainkkal, cserkészzeinkkel és a MHBK-val, valamint a szabadságharcosokkal!

Gyimesy Sándor hdgy megsegítésére befutott 1 dolláros adományokat nem állott módunkba külön levélben megköszönni. Az adakozók kívánságára elküldjük a bevétel listát és összeg fotokópiáját.

A MKCSBK vezetőség kéri az USA-beli csoportjainkat, hogy kérelmek felvételüket mindenütt a helyi

Amerikai Magyarok Szövetségébe. Ezzel egyben működési védelmet is nyernek s a magyar összefogást is szolgálják. Kanadai csoportjaink immár 15 éve tagjai a Kanadai Magyarok Szövetségének.

Lapzártakor kapott hírünk szerint a torontói MKCSBK Vadász-csoport jávorszarvas húst (moose) ajánlott fel a csendőr ünnepi vacsorára!

Kaptuk a következő levelet: — „A Magyar Felszabadító Bizottság elnöksége nevében hálás köszönettel nyugtázom f. évi január hó 6-án megküldött újabb 35 tételt tartalmazó Népi Vesztesség kimutatástokat. Ezt annál is inkább köszönjük, mert az akció megindítása óta Ti vagytok az egyetlen szervezet, mely folyamatosan végzi az összeírást s ezt egyrészt lapotokban is leközlitek, másrészt az adatokat eljuttatjátok hozzánk is, hogy a csendőr veszteségeinket beiktathassuk népünk egyetemes veszteség nyilvántartásába s majdan feldolgozására.

Igen hálásak volnánk, ha már a megküldött anyag kiegészítéseként — elsősorban a népbírósági ítéletekkel kivégzettek esetében — összegyűjtenétek a vádanyagot s a való tényállást, már amennyiben ez megállapítható. (Különösen fontos volna ez a ve-

zető pozíciókat betöltő személyiségek esetében.) Szíves támogatásokat ismételten megköszönve s a jövőre is kérve maradok hazafias üdvözlettel: Homonnay Elemér”.

Megjegyzésünk: a MKCSBK vezetőség 3 világrész 40 országában élő csendőr bajtársainkkal áll állandó kapcsolatban. Így adatszolgáltatásunk a jelen helyzetben a legmegbízhatóbb, mely kinyúlik a vasfüggönyön túlra is. A MKCSBK vezetőség dolgozik és küzd a csendőr és magyar érdekekért!

★

NYILATKOZAT

1968. december 31-én lejárt a MKCSBK vezetőség próbaideje. Azóta, hogy vitéz Király Gyula ezredes úr nekünk adta át a MKCSBK vezetését, az elmúlt 5 évben szüntelenül a MKCSBK-ért dolgoztunk. Bajtársainkra bízunk annak eldöntését, hogy ez a hosszú idő a fiatalabb vezetőség részéről eredményes jó munka volt-e, vagy nem.

Magam személyére, mint a MKCSBK vezetőség elnöke, majd ügyvezető elnöke és a Bajtársi Levél szerkesztő-kiadója, kijelentem, hogy minden igyekezetem és lépésem a MKCSBK erősítése és egyesítése érdekében önzetlenül történt és nagyon sajnálom, ha közben az én hibámból nézeteltérések keletkeztek, de még jobban azt, ha köz-

ben akaratomon kívül bárkit is megsértettem. A sértésekért ezen-nel bocsánatot kérek.

vitéz Kövendy Károly szds

★

A hazai kommunista kormány szócsöve, a hazacsalogató „Magyar Hírek” hazuglap ismét túlteljesítette a kommunista normát! A fenti lap egyik 1968-nyári száma kanadai beszámolót közöl egy hazalátogató gyártüzem tulajdonos állítólagos kijelentéseiről. A lap szerint egy Kanadában élő és jelenleg söprögető munkát végző csendőralezredes elkeseredett nyilatkozatot tett, mert „áthelyezték Szolonokról Egerbe”. A „Magyar Hírek” ezzel a hazug és valótlan cikkel az emigráns csendőrökbe akart belerúgni, mert kétségbeesetten irtóznak az emigráns csendőrök összetartása, erkölcsi és anyagi ereje miatt. Mint ahogy 1956 visszatérésének rettegése irtóztatja őket, ugyanígy félnek az emigráns csendőrök jóhíretől is, tehát a cél: ütni és vágni őket hazugul, valótlanul!

A MKCSBK vezetőség személyesen és jól ismeri kanadai csendőr törzstisztjeinket! Egyetlen egyesem dolgozik „üzemi söprögető munkában”. Szinte kivétel nélkül állami, vagy egyházi munkakörben dolgoznak, vagy dolgoztak, mert ma már nyugdíjasok zömükben. Kivándorlásuk után közel 50 éves életkorral bizony nehezen sikerült

nekik azonnal iskolai végzettségüknek és magas tudásuknak megfelelő munkakört találniuk. Mégis becsülettel megállották helyüket, elismerést szereztek a kanadai és a magyar társadalomban. Mi büszkék vagyunk rájuk és azok maradjunk, a „Magyar Hírek” pedig csak hazudozzon tovább, úgyse hisz senki nekik!

Bajtársak Figyelem!

1968. nyarán Kaliforniában (USA) egy állítólagos volt szege-di nemzetvédelmi nyomozó: Németh Dezső könyvatos lapot indított „Nemzetvédelem” címen. A lap a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség tagjai címére ment ki. A fenti lap első két számában Németh Dezső elmefuttatást végzett a volt m. kir. Csendőrségről, hiányosan hozta történelmünket és a csendőrséget „háborús bűnös”-nek nyilvánította, valamint gyalázta a Horthy világot és a Nemzetvédelmi Kereszt eszméjével ellenkező írásokat közölt. A MKCSBK vezetőség ügyvezető elnöke kötelességéhez híven azonnal levélben tiltakozott a fenti írások ellen és kérésben volt a Nemzetvédelmi Kereszt tulajdonosa? Németh Dezső lapja következő számában „Nyílt levél egy Szálásista csendőr századoshoz” c. cikkben kommunista, baloldali hangon gyalázatos támadást intézett az ügyvezető elnök

ellen. E főrmedvényére megkapta ugyan a megérdemelt választ, de az egész ügyben az volt a furcsa, hogy a clevelandi Csendőr Család elnöke nem tiltakozott a csendőr és Horthy-gyalázás ellen, de Németh Dezső nyílt levelét sokszorosítva szétküldte az emigrációba és a kommunista irományt ismét a MKCSBK ellen használta fel. Ahhoz már hozzászoktunk, hogy odaát a hallgatás uralkodik a tiltakozás helyett, de azt már felettébb furcsán vettük, hogy a csendőrséget és a Horthy-világot támadó cikk elleni fellépésünket bajtársiatlanul ellenünk használják fel! Németh Dezső lapja egyik későbbi számában ismét bebizonyította kommunista mivoltát, mert az elhunyt kommunista államelnököt: Dobi Istvánt „nagy hazinak kijáró tisztelettel” búcsúztatta.

Elnök Úr, gratulálunk s köszönjük bajtársiasságát!

Felkérjük Bajtársainkat szerte a világon, hogy a jövőben hasonló nyílt, vagy körlevelek olvasásakor elsietett döntésük előtt intézzenek kérdést a MKCSBK központhoz, honnan mindig megkapják az igazi tájékoztatást! Néhány bajtársunkat megtévesztettek a fenti levelek, de köszönjük mindazoknak, kik bizalommal voltak irántunk és a fenti írásokat hozzánk beküldték. Így az aknamunkát sikerült feltartóztatni. Az igazság mindig kiderül!

A MKCSBK vezetőség az ügyről azonnal jelentést tett a Fel-

ügyelőségünknek, a MHBK vezetőinek, a Vitézi Rendnek és a Szabadságharcos Szövetségnek.

Valamint kérdést intéztünk a Magyar Nemzetvédelmi Világszövetség ügyvezető főtítkárához: Görgényi Géza szkv. ezds bajtársunkhoz, honnan azt a választ kaptuk, hogy Németh Dezső nem tagja a világszervezetnek, a „Nemzetvédelem” c. laphoz semmi köztük sincs. A MKCSBK-hoz közel álló és igaz bajtársunknak ismert egykori torontói honvéd a következő levelet intézte hozzánk az ügygel kapcsolatban: — „Az eltelt 12 év alatt ennyire gyenge összeállítású, szenilisen megírt lapot, mint a Nemzetvédelem, nem láttam. Nevetséges, hogy a Szent Ko-

ronától kezdve mindent szid, egyedüli rendes dolog volt kiscgazdapártinak lenni 1945-1948 között, mikor is a nemzet nagyjait bitóra küldték, pont a „koalícióban” és többségben lévő kiscgazdák a palástos hóhér párt és köztársasági elnökükkel az élen!—

Magunk részéről az elcsendesedett ügyet ezzel befejeztük s kíváncsian várjuk, hogy a clevelandi Csendőr Család elnöksége jelentést tesz-e az amerikai biztonsági rendőrségnek, a FBI-nak és kéri-e a zavartkeltő Németh Dezső deportálását? Mert a bomlasztó kommunstával szemben ez a fellépésük nemcsak kívánatos, hanem az USA biztonsága szempontjából kötelességük is!

Felvétel a Szent László Társaságba

Vitéz kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes úr, a Szent László Társaság kormányzója Magyarországiért és a magyarságért teljesített kiváló szolgálataikért a Társaságba felvette a következő csendőr bajtársainkat:

Dr. vitéz Ujlaky László alezredes, Bónis László tb. százados, Androczi Ferenc M. Sc. őrmester, a lenticnek pedig kimagasló eredményes szolgálataikért a Szent László Érdemkeresztet adományozta:

Dr. Rektor Béla százados, Nagyiványi Ödön százados és Jegenyés Pál főtörzsőrmester. Derék Bajtársaink előtt a MKCSBK tiszteleg!

A Szent László Társaságba több csendőr Bajtársunk felvétele folyamatban van.

★

Kaptuk a következő javaslatot: „Javaslom a Bajtársi Levél és az Egyesületi Értesítőnek egy csendőrségi szaklappá való egyesítését a következő feltételek mellett:

1. Az egyesített lap új címe „Csendőrségi Bajtársi Levél” legyen és az előbb két havonként, később havonként jelenjen meg.
2. A lapban csupán közbiztonsági szakdolgozat és a csendőrökkel kapcsolatos személyi híreket lehessen hozni.
3. Úgy a kanadai (?), mint a clevelandi közösség a lapban belföldi anyag arányában járuljon hozzá az előállítási költségekhez.

Aláírás:

Sz. B. szds egyetemi tanár és a Rendőrakadémia tanára”.

Megjegyzésünk: Köszönjük a javaslatot, azt szeretnénk meg is valósítani. Ehez azonban szükséges az emigráns béke, egyetértés és közös munka az újból egyesített MKCSBK világszervezetében, melynek megvalósításán Felügyelőségünk már dolgozik. A Bajtársi Levél 21 éve a világszervezet lapja s nem a kanadaiaké. Csak a lap szerkesztője és a nyomda van Kanadában, de az előállításához szükséges anyagiak 3 világrész 40 országából futnak be a Kanadában lévő MKCSBK központhoz. L. adakozások listáját 21 évre visszamenőleg! A havi megjelenéssel azonban baj lesz! A Bajtársi Levél munkatársai kenyérkereső munkában dolgozó és elfoglalt bajtársak, jelen körülményeink szerint (idő és anyagiak) képtelenség a lapot havonta megjelentetni. A jószándékot azonban megfontolás alá veszi 50 csoportunk és szórványunk a Felügyelőséggel és a vezetőséggel egyetértésben, mint volt 1958 előtt a MKCSBK nagy családjában!

A Vietnámban harcoló amerikai hadsereg soraiban ezer és ezer magyar fiú küzd ugyanazon ellenség ellen, mely ellen apáik az ő születésük idején elbuktak. Mint előző számunkban közöltük, a Vietnámban hősi halált halt amerikai magyar katonákat a MKCSBK saját halottainak tekinti és őrzi dicső emléküket! Ezideig a következő hősi halottak nevét sikerült feljeyznünk.

1. Ambrózi Lajos tengerészgyalogos,
2. Boromissza Csaba tizedes,
3. Holovits László törzsőrmes-ter,
4. Kéri Róbert tengerészgyalo-gos,
5. László József főtörzsőrmes-ter,
- Sárosy István tengerészgyalo-gos,
7. Vigh Sándor tengerészgyalo-gos,
8. ifj. Keresztes Béla tengerész-gyalogos,
9. Szijjártó István őrmester,
10. ifj. Székely Ákos százados,

11. ifj. Pozmann Sándor had-nagy,

12. Farkas Albert tengerészgya-logos,

13. Sas Róbert tengerészgyalo-gos,

14. ifj. Száhlender Gyula eü. ka-tona,

15. Zöldi Gábor tengerészgyalo-gos.

Az amerikai magyar Hősök holt-testét az USA hazahozta és jelen-leg amerikai katonai temetőkbén pihennek.

Legyen áldott dicső emléktük!

„Az emberek keveset gondolko-znak felületesen olvasnak, elhamar-kodottan ítélnék és úgy fogadják el a véleményeket, ahogy a pénzt elfogadják, azért mert forgalomban van.”

„A nagy embereknek az a saját-tosságuk, hogy hitvány ellensége-ik vannak”.

F. M. Arouet de Voltaire

Adakozások a Bajtársi Levélre és a központi adminisztrációra:

D. D. szds \$9.—, Perth-i csoport \$10.—, P. L. főtörm \$16.10, v. Á. Z. ezds \$1.07, v. Sz. F. \$5.35, v. Sz. J. őrm \$10.72, v. H. L. törm \$2.—, Dr. B. K. szds \$3.87, v. Á. Z. ezds \$1.07, M. A. őrm \$5.—, M. I. őrm \$5.—, R. J. főtörm \$5.—, L. J. tbcső \$5.—, D. D. szds \$5.—, V. G. h. szds \$10.—, chicagói csoport \$34.62; B. L. törm \$5.—, Ang-liai csoport \$53.05, S. P. őrm \$5.—, Dr. Sz. S. g. fhdgy \$8.40, v. Á. Z. ezds \$1.07, calgarii csoport \$50.—, G. A. tb cső ...6.—, H. F. főtörm \$2.10, J. J. őrm \$10.— calgaryi csoport \$24.—, M. I. őrm \$5.—, B. A.-né \$10.—, Cs. J. szakv \$10.—, U. J. szakv \$10.—, K. N. g. szds \$32.10, B. J. őrm \$2.14, v. T. P. F. alez \$5.—, Dr. K. I. szds \$5.35, F. K. alez \$4.—, B. S. ezds \$5.—, chicagói csoport \$32.10, P. I. őrm \$5.—, E. B. det. \$4.—, Z. Á. ezds \$1.25, v. Sz. K. szds \$326.26, Dr. K. S. szds \$15.90, B. A.-né \$5.—, B. alez \$10.—, B. F. h. fhdgy \$13.48, Cs. L. őrm \$5.10, hamiltoni csoport \$20.—, B. A. őrm \$5.35, B. J. szakv \$5.—, torontói csoport \$40.—, torontói csoport \$50.—, Dr. B. L. szds \$5.14, v. Á. Z. ezds \$2.14, V. I. őrm \$5.04, T. J. szakv \$0.36, K. Á. alez \$2.68, F. A. őrm \$10.—, N. Gy. őrm \$10.—, perthi csoport \$30.—, T. E. alez

\$2.14, valenciai csoport \$32.10, D. I. őrm \$10.70, P. I. őrm \$5.—, perthi csoport \$10.—, v. J. Gy. g. fhdgy \$10.—, B. J. szakv \$3.—, Dr. K. L. o. hdgy \$25.—, francia-orosz csoport \$12.—, Sao pauloi csoport \$28.23, M. L. szds \$2.48, U. J. főtörm \$10.70, v. T. L. ezds \$5.35, E. F. \$2.70, Sz. I. őrm \$5.—, v. Á. Z. ezds \$1.07, P. J. őrm \$5.—, P. B. főtörm \$20.—, K. S. főtörm \$26.75, G. Zs. l. őrm \$26.75, v. Sz. Á. őrm 12.—.

Adakozások a központi segély-alapra: B. L. törm \$5.—, M. I. őrm \$5.—, chicagói csoport \$2.14, L. B. alez \$10.—, hamiltoni csoport \$40.—, N. S. vk. örgy \$10.—, Dr. Sz. S. g. fhdgy \$10.—, sydneyi csoport \$49.59, T. J. v. törm \$3.—, sao pauloi csoport \$20.—, U. J. fő törm \$10.70.

Közvetlen adakozások a Szé-chenyi Társaságnak: A. F. M. Sc. őrm. 5.36, wellandi csoport \$25.—, K. J. őrm \$5.—, Dr. F. K. fhdgy \$2.—, v. Sz. K. szds \$10.30, Cs. B. ezds \$5.39, v. J. Gy. ezds \$5.39, K. K. ezds \$5.—, Dr. J. L. tb. cső \$5.—, M. J. v. törm \$6.—, F. F. örgy \$5.—, Dr. N. Gy. tb. cső. \$5.—, V. G. tb. szds \$5.—, H. B.-né \$75.—, M. I. őrm \$5.—, K. L. fő-törm \$30.—, Sz. G. hdgy \$30.—, Sz. J. szakv \$5.—.

Közvetlen segélyezések: H. I. alhdgy \$11.20, v. R. J. örm \$140.—, L. B. alez \$37.50, F. F. örgy \$173.64 F. J. alhdgy \$58.35, valenciai csoport \$53.50, Niagara-vidéki csoport \$20.—, sydneyi csoport \$82.—, B. S. szds. \$130.—, v. O. S. L. zls. \$ 152.—, T. J. v. törm 330.—, V. M. főtörm \$33.—, v. Sz. L. zls \$ 1.430.—, v. Sz. K. szds \$12.—, v. Sz. Á. örm \$12, milwaukeei csoport \$53.50, \$1.620.—, chicagói csoport \$1.620.—, N. N. főtörm \$2.030.—, Sz. M. zls \$ 15.95, G. Zs. I. örm. \$10.70, B. L. tb szds \$10.70, A. P. örgy. \$22.—, \$118.—.

A MKCSBK központ 1968. Karácsonyára 7 IKKA csomagot küldött az Óhazába, 8 Bajtársat és cső hozzátartozót segített pénz-adománnyal Európában, a Vitézi Rendnek \$164.— összeget juttattak bajtársaink, a magyar cserkészlet \$82.— adományban részesült, a perthi Magyar Otthon megszületésére és egyházaink támogatására \$1.600.— összeget adományoztak, chicagói bajtársaink \$1.620.— összeget áldoztak a magyar egyházainkra, az ügyv. elnök \$326.26 összeget áldozott sajtójából, hogy nyugatkanadai csoportjainkat meglátogathassa, \$22.40 összeget továbbítottunk a Szt. László Társaságnak, a milwaukeei csoportunk ugyancsak \$1.620.— összeget áldozott magyar egyházainknak, Bajtársaink világszerte több, mint 200 IKKA csomagot küldtek az Óhazába cső bajtársaink és hozzátartozók támogatására, a MKCSBK

központ \$200.— összeget utaltát a súlyos beteg Gyimesy Sándor hdgy-nak, ugyancsak a MKCSBK központ és csoportjaink \$240.— összeget utaltak át vitéz Karsay Jenő alez úr özvegyének temetési költségekre és a sírkőre a következő megoszlásban: New Brunswick-i csoport \$31.—, Clevelandi Csendőrcsalád koszorúmegváltásra \$21.40, torontói csoport \$30.—, milwaukeei csoport \$16.—, sydneyi csoport \$14.28, niagaravidéki csoport \$20.—, hollandiai csoport \$18.33, németországi csoport \$20.—, angliai csoport \$9.74, sao-paulói csoport \$8.—, milwaukeei csoport \$16.05, a fennmaradó összeget egyéni adományok hozták össze. Nagy összeg gyűlt össze a Széchenyi Társaságnak is a kanadai magyar egyetemi tanszékekre és iskolákra: \$234.44.

Adakozások a küldöttségi alapra: B. L. törm \$5.—, Cs. J. szakv \$100.—, U. J. szakv \$25.—, B. J. örm \$5.15, V. Gy. főtörm \$16.08, bankkamatok összege: \$137.80. A küldöttségi alapon \$1.800.— dollárt meghaladó összeget örzünk bankban.

A MKCSBK vezetőség tiszteleg Bajtársaink mindenkor, minden várakozást felülmúló nemes áldozatkészsége előtt!

★

Lapzárta 1968. december 31.

★

Bajtársak figyelem!

Torontóban új magyar lap in-

dult: a „Független Magyarországot”. A lap bátor, meg nem alkuvó hangú és mindenkor a magyar igazságot hirdeti. Töretlenül küzd a magyar érdekekért, erősen csendőrbarát! A „Független Magyarországot” c. újság többször hozott már csendőrbarát cikket, csendőrnapi egy egész oldalt áldozott. Bajtársak fizessetek elő e lapra. Címük: „Independent Hungary, Független Magyarországot”, kiadja: Antiboldsevista Bajtársak Szövetsége. Postacím: P. O. Box 67. West Hill, Ont. Canada. Évi előfizetési díj \$10.—. Mutatványszámot szívesen küldenek.

Köszönjük Független Magyarországot! A MKCSBK tiszteleg!

★

A Bajtársi Levél ismét erős késséssel jelent meg. Oka: összel üres volt a kassza, az adakozások leálltak, a szokásos nemfizetők, főleg az USA-ban, mindeddig nem küldték be immár 5 éves hátralékukat. Január elején nyomdánk Wass Albert „Szépmíves Czéh” könyveit szedte és nyomta, azok elkészüléséig hozzá sem kezdhettek a Bajtársi Levélhez. A lap végre elkészült. Azonban annyira összegyűltek a bajtársi hírek, hogy azokat képtelenség volt a jelen számban kinyomtatni! Megértést és türelmet kérünk! A Bajtársi Levél nem szűnt meg és soha sem fog megszűnni! Egyszerűen késik, mert a megjelenését akadályozzák az anyagiak, a szerkesztő-kiadó példátlan elfog-

laltsága és túlterheltsége. De már készül az új téli és tavaszi szám, még a nyár beállta előtt kipoztázuk!

Sohase felejtsetek: a nyomda nem dolgozik ingyen, a posta nem szállít ingyen!

★

Bajtársak figyelem!

A Bajtársi Levélben megjelenő hírek, cikkek, közlemények nem jelentenek katonai titkot, arra azonban ügyeljünk, hogy lapunk ne kerüljön ellenségeink kezébe, akik azt ellenünk felhasználhatják!

Ügyeljünk hazai levelezésünkben, a postát a kommunista hatóságok ellenőrzik, a hozzátartozókat ok nélkül zaklatják!

★

A kanadai hatóságok újabb elismerést adtak a MKCSBK-nak! A Bajtársi Levél elnyerte a sajtóengedélyt és a „second class mail” privilégiumot, mely az olcsóbb postai szállítást tette volna lehetővé. Sajnos, egy 1969. április 1-én megjelent újabb postaügyi törvény ezen utóbbi kedvezményt eltörölte az időszakos lapoknál! Így a postaköltség duplájára emelkedett!

A hivatalos sajtóengedélyt Dr. Kerényi Károly szkv, hb. százados, torontói ügyvéd, a Kanadai Magyarok Szövetsége alelnöke járta ki. Köszönjük!

HIVEN — BECSÜLETTEL — VITÉZÜL

MINDHALÁLIG!

Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!

Amen.